

VAT. EBR. 597

483.

Vat. Ebraico 597.

כח ה' תשס"ו
 ב' אדר ב' תשס"ו
 ג' אדר ב' תשס"ו
 ד' אדר ב' תשס"ו
 ה' אדר ב' תשס"ו
 ו' אדר ב' תשס"ו
 ז' אדר ב' תשס"ו
 ח' אדר ב' תשס"ו
 ט' אדר ב' תשס"ו
 י' אדר ב' תשס"ו
 יא' אדר ב' תשס"ו
 יב' אדר ב' תשס"ו
 יג' אדר ב' תשס"ו
 יד' אדר ב' תשס"ו
 טו' אדר ב' תשס"ו
 טז' אדר ב' תשס"ו
 יז' אדר ב' תשס"ו
 יח' אדר ב' תשס"ו
 יט' אדר ב' תשס"ו
 כ' אדר ב' תשס"ו
 כא' אדר ב' תשס"ו
 כב' אדר ב' תשס"ו
 כג' אדר ב' תשס"ו
 כד' אדר ב' תשס"ו
 כה' אדר ב' תשס"ו
 כו' אדר ב' תשס"ו
 כז' אדר ב' תשס"ו
 כח' אדר ב' תשס"ו
 כט' אדר ב' תשס"ו
 ל' אדר ב' תשס"ו

קרא ספר מעצב הצמור
ספר מספר מעדן הצפורה

באר חיים נפוחים בצשימות
פתור פתרון מליצות דרושות

אסור יצר והתר ציר חלומות
רדוף חכמות באור השכל
לחדשות

רשום שם נקבו פצור נשמור
פני אחר קרא פנים חדשות

קחה שפע ותחיה אחר מות
סתום וחתום דבר שלש קדושות

ספר אור השכל

[illegible]

כבר קבל בעל הבית התעלות ההסכמות
מהענינים אשר בבית מפני ששכן עליו האור
והוא שכן השיג בראות עיניו מה שהיה בבורת
והוא כל דבר בו בעור שהאור שם וכשזן ממנו
אחר תקנון זה אם היה בעל הבית זריז והשיג
שהאור יפד כלילה מהבית שרשן בן מה
שראוי לגבול וער שגלה בו מה שראוי לגלותו
וער שגדר פרדותיו כרי שלא יזיקוהו גנבים
בסור אורו בן גנה הארס הוא ברחות
הבית וחפציו הבית הם המעשים אשר לו
יתכן לשנותם מכל ענין האברים ובעל הבית
הוא הרוח הנפשי המהיר ענין הגנה ומה שפני
אור השכל על המח ועל הלב ועל הכליות ועל
שאר המקומות אשר אור השכל שוכן עליהם
בהיות המח צר ומכין כח אור השכל ומשיג שם
כחן מציאותו והעדרו הנה ישתדל ליתן מל
הענינים הראויים לתקנם כשת מציאות אור
השכל כי כבר ישיג ענין היות מציאותו שם

הנה לשנים מצדו והעדרו לעתים מצדו
מיועז והמעשים הנפשיים הם הגדרים בפני
הפרצות ואם לא יגדלו הסקומות פריצות
כח השכל יתכן שיופצו מזיקים ויזיקו מל
זרזם ואלו ימנעו כיוצא מהזיק שהנה נעזרה
הפרצה בלתי גדר וקדשה קורא לגב
ומפני שחור השכל הוא הספה הייחשונה
הגדרת כל הפרצות חברתו אע"ז זה החכמה
לגדור בו כל פרצה וקראתו שמו בשם הסברה
הראשונה והוא אור השכל ובעזרת אור
השכל האור פזקרו זה ענין לבית המעבדים
ומפני שחור השכל מיוחס בשם ששיר החלק
לעשרה חלקים ראשונים וכל חלק וחלק הם
הסמנים באותיות אלה כ"א וכל אות ואות
תכלול אות שר שיוצאם מפלגם שם אור
שמה אחת נחלקים לחלקים ירשם לפי הדבור
ואינון כזה הספר לקושל המהחילים בענין
השם המפורש ואורה להם רדד ידעו ע

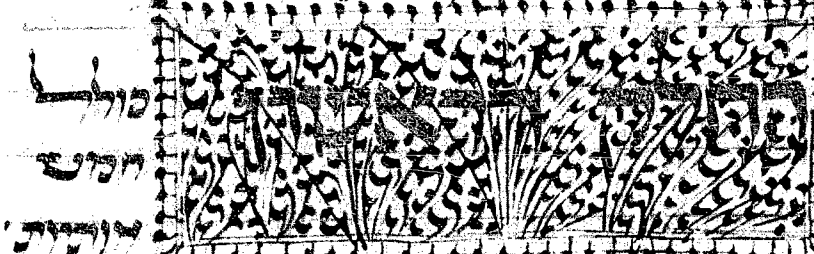
שיהיה ערך זה המכור אל ידיעת המצות
 הדרוש על דרך הקבלה הנבואית כדרך חכמת
 מעשה בראשית ומהנעשה ברכבה
 והנה העריתנו אל זה לעשותו כי אלהינו
 חברים מלכותי החכמה מסלל מכור נבי מס
 מסויני אשר באי סקולוגיה אשר הקריבנו
 אל הים מחד והט סריס אל משימעת השמש
 אמרתי המשיביל אל טר הנבט יר וזה
 כי היותי עמם ימים בשנים סקסן מלכתי
 לסגוב להם נהגיה הקדמות כוללות מעבד
 יר עת השם הנבט והעזרה והחכמה
 אלהים אלהת אמת הכרחת עבדני רשת חת
 שאלתי בראש כי הזמן והמקום והחסדן הדי
 בזה כנגדי לרעעני חבל מתוך גבורת האמת
 עליהם נכחתי הסתעפים והשתלתי להשליש
 חפצם בעזרת המכור והעזרה
 שזה החפץ יעיל להם חדר ולחמיהם להם
 בהיותם שומרים למען הספר הזה ש

[illegible]

אחל להוריע בו פונתו ומהשם יספד נזרה
לפזר סהרשת שמו לחיה לפזן ספר שמו כ
בכל הו רץ

יסתרו שמי וירח בעת
שכלי נביאים יעלו שמים
זרח מזרח שם וכן יתנבחו
אישים בבוה ינס מזרח יומם
רוח להם תעלה מעלה וגם

תשוכה תרח על פני המים

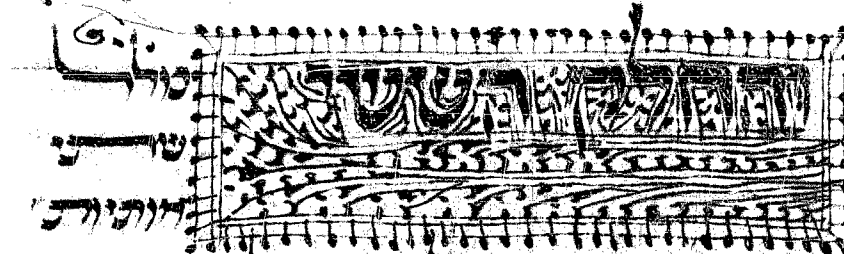
והם יבגרה ואותם כוללים חמשה חלקים
מסומנים בדיוטיות אברהם ובהם אברהם
חמשה עשרים הא אשר סימנו א
יכול ענין גר מל פרקס והב אשר סימנו
כ יכול מהות תועלת הגר והב אשר

סימנו ד יכול הסרח מינימות התועלת
והא אשר סימנו ה יכול טעם הסרח המי
המיעיל והא אשר סימנו ו יכול ענין

הפסר הערר הגר ונמיכא שראוי לקרוא
שם זה חלק הראשון מכללן וזה פירוש

והם וזחטי ואותם כוללים חמשה חלקים
מסומנים בדיוטיות ספרד ובהם אברהם
חמשה עשרים הא אשר סימנו ס יכול
ענין כלל המצות והב אשר סימנו פ
יכול מהות תועלת המצות והב אשר סימנו
סימנו ד יכול הסרח מינימות תועלת
והא אשר סימנו ה יכול טעם הסרח ככלל
והא אשר סימנו ו יכול ענין הפסר הערר
המצות ונמיכא שראוי לקרוא שם זה חלק

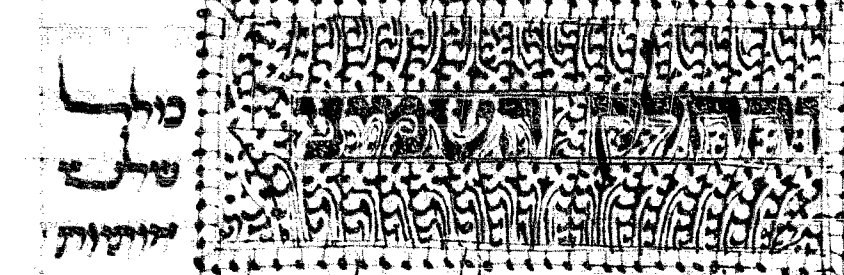

והם שות ודוהם כוללים שש חלקים מסוממם
באותיות אל ובהם ימל שני עננים הא
אשר סימנו ה יכלול אותיות השם המיוחד
והב אשר סימנו ל יכלול ענן הוראותם ו

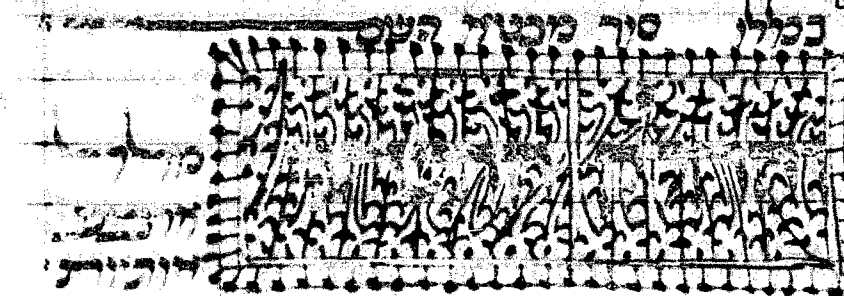

והם תשרי ודוהם כוללים ארבעה חלקים
מסוממם באותיות עפיה ובהם חסד
ארבעה עננים הא אשר סימנו ע יכלול
כיונה הדוהות והב אשר סימנו פ יכלול
תבורת הדוהות והג אשר סימנו י יכלול
משיקל הדוהות והד אשר סימנו ה יכלול

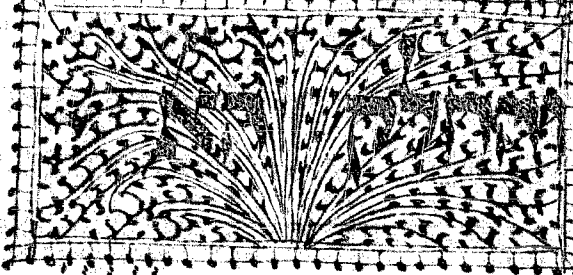
צמחיה ונטיקון וראשי תיבות ותיכ תיבות
וסופ תיבות וליזה נקרא שם זה החלק השביעי
בכלל

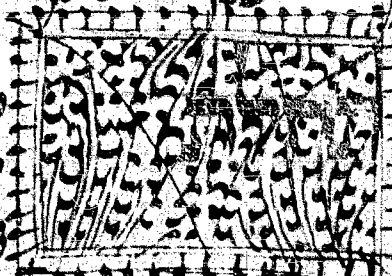
והם הוה ודוהם כוללים שש חלקים מסוממם
באותיות זכר ובהם יכלול ששה עננים
הא אשר סימנו ז יכלול סוד הזמות השם
בנקודיו והב אשר סימנו כ יכלול סוד הנקוד
והג אשר סימנו ר יכלול ענן שמה האות עס
הנקוד ועל כן נקרא שם זה החלק השמיני

אחריו היותו בוטחם בכח העלין המעורר
 רשתנו להקדש וזהו גלגל הדין והענין לק

סימני אותיות
 זכרה
 חלקיו חמשה
 ענני חמשה והשם זכרה
 ענין סימן א כולל גר כל פרשה

מדרגות כל מקדש
 יכבדו היום שלח יפרוץ
 גר פן ישכחו הנחש ה
 הרצל יבוא בפריכות לשון שעל זה רמז שלמה
 החכם באמרו בקהלת חנוכה גומץ בו יפול ופנין
 גר ישכחו נחש (מפני שזה החמד מורל
 עטטם זריס בויזר באומות היום בחרנו זר
 התחלנו בו בענין גרר הפרדות אשר בימים
 הקדמונים נבשל בהם רבים מן המשיכילים מה

שייבר להם רניל באומרו יבקשו להעמיד חזון
 ונבטול ודמו ומן המשיכילים יבטלו ונתן טעם
 ידבר באומרו לברר וללכו וכל הנמשך לה ער
 שואמו כי באחרית הימים ישוטטו ימים ותרבה
 הרעת מפני שואמו ירמיה ביישר הרע ישוטטו
 לבקש דת רבר יולא ימכדו וירע טמור
 הפריצים מיגע מדון הכהנים מלכך בטס
 ככתבו דבר הסכימו שיבדכו את העם בטס
 במקדש ככתבו וכתבינה פכננו
 והנה הפריצים ברעם סור השם היו פריצים
 גרר ההורה והמורה והיו מפסידים האומות
 כשהיו מגיעין לרעת שהאומות האמנות היו
 הפך ממחשבתם הטקדית ומדמיונם הרע
 וזה שהאומות המזמזר רב אחר ואין מידן מודע
 שכל לשקול גם האמונה ההוא אשר קבלו בימי
 קטנות אשר לא היה אפשר להיותו מאמין
 אולם לפי מיעוט שכלו שיהיה לא היה מקבל שום
 אמונה היה נשאר תמיד כהממה ביסודות אדם

להכריח מיכאיל ונעלה וחיכו להחזיקו
יו עמך וכן אחריו כל נפשו הפירו מה עולם
השכל כמו שזכרנו רואים סמוך להחזיקו וכן
והנפשו בנפשו הזה וגם לדעת מהמציאות
כל זה בעצם כבר הכריחם הדגשם אחיכם שבת
לחיות שזה התיקון רומה לתקן ממוק (אע"פ
שאין שם כוונה נפשו עליונה ואין לו סוף
להקשות עליהם במחשבותם כי כוונתם לחזק
מכוונתם ואמנם הם לא היה בעצמם הכרח
מיכאיל והנפשו לא היה שום רצון להחזיקו
כמו שתאמר שהמזון הכרחי לו כעליון
ואם לא היה בו הנפשו הכרחית להחזיקו לא היה
במיכאיל והמזון חמשת החושים הכרחיים הכרח
המחשבהים לא להחזיקו ויש מהם הכרחיים
כלום שלא ותקיים כלעם דמך אחר ויש מהם
מועילים בלתי הכרחיים והכרחיים הם השמים
הקדושים לא חיו מזה והם הטעם והמשמש
והמועילים הם השלשה שהם רוחניים ויהי

מהרש"ם וזה הרחוק והטעם והחיות וזה שזכרנו
יחידה אדם יתקן טעמו וכן אם לא יסמיך וכן יחיד
יחיד כי הטעם שזכרנו חיותה אדם חסד הנפשו
ששני החושים תלויים חיותה ממלך החושים והחיות
התחתונה העצם שזכרנו מזהו הוא מנעם ואם
לא ינעם ברגע קטן ימות חסד הם לא
יחיד כל ימי חייו לא ימות בשבוע זה כי ענין
הכוח הוא שיריח ריח טוב ויריח רע או כינוי
ובעצמה הם כי דבר אחר חיותה הריח אמר
לא ינעם כבר היינו חומדים גם כי שיחיו
מלי טעם לא אחר שהמזון חיות הטעם אמר
מפני שזכרנו חושים מי טעמו לו האכל טעמו
הטעם האמת לאכל וזה יוכל להעמיד מחזקו
בשטן ואם יעבדנו יקיימנו כי אם טעמו לא
תעבדנו ויהיה זה הדבר סבת מותו על קט טעם
שהטעם מיוותה עם המזון וכמו שהמזון
הכרחי להיותו כי הטעם הכרחי לחיותו וכמו
בדמך בהרגש המטעם לא שיריע שמו טעמו

ממשש נשח ורמו מוזה ואם הם שפס משכך
 החיים ממשש הנח כל שכן שחך הגנה שמוח מרת
 נחפ' בהיות הכתר והסחיים כל שכן וחד מותה
 ויהם ק הנח הכרח מוידיות המועלת בהכרח מויד
 מוידיות החי בעוז חי וכן מקינת רכריס

חלק ד ענן ד סימן ה

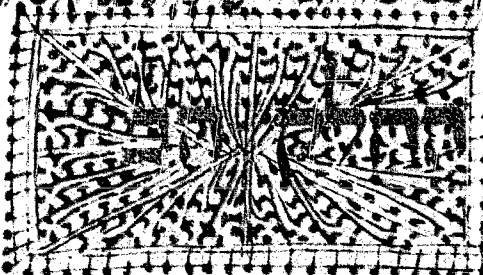
מקל טעם ההכרח המועיל
 בעבור שהמועלת הכרחית לפי מועת הכרחיות
 בעל המועלת כמו שזכרנו יראה כי ההכרח הוא
 הטעם בעצמו אמר עם טוב ענין יתבאר שהטעם
 צולת ההכרח וזה כי ההכרח אם היה אפשר
 להעידו היתה מוידיותו לטולה ואם היה הכרח
 בלתי מועיל לא היה מוידיותו בעל הפעל כמנהג
 ורצון אמר טעם ההכרח הוא שרצון לבקש מ
 מופק מה היה הרבה הפלג הכרח במועלת הדם
 הפלג ונתינתו הטעם היה מועיל רכריס

התורה נסודות המוידיות ושהחזק ענין כסל
 דע כי הטעם הוא המוקדם אל סימני ימי שהשכל
 שהמחזיק המוידיות נבחיטת ענינו ית שמו הוא
 סנה ראשונה ליל המוידיות כמר ישכיל שכל
 הוידיות יש להם סבות הכרחיות כי המוידיות
 נמשך מסבה לסבה עד הגע מהסבה הראשונה
 אל המוידיות שחיינו סבה לדבר והוא תכלית
 לסבית מלך ויהיה כל מה שכן הסבה הראשונה
 אשר אין לה סבה ובין הנמצא אשר חיינו סבה
 סבת והסובבות כלום עלות ועלולים כמנהג
 והסבה הראשונה היא הולדה ית שמו והוא
 החרק שהנח העליון אשר חיינו שכל
 הוא שכל האדם הנמצא לו נשמה טהור
 ויהיה דבר זורק וידוע זה לטוב ויטוב
 העליון אשר אין עליו סוג והוא הנשמה
 לפי שתי העצות והלחץ המוידיות וזהו
 ענין והוא החי הכרחי וזהו חומר המידע שגור
 הי חומר דעת וזהו ענין רעות היחידות והנה
 כל מה שכן שתי העצות הוא סוג וזהו נמשך

הגור גדולה לפי שבמותה ומהותה חזקה
היה גם כן העדרות ההושרת ההיא בשוערה
לחפרע מפסרת ההשגחה וההנהגה לפי הגורל
והקטנות כפרהם וזאת שהשליכו חמשת
חלקי החלק הראשון הפרטיהם נוריע ככלל למה
אוננו בהזכירם אותם בראשית זה החסר אשר
במעט יחשיב חושב שאינו מעטן כמות החסר
והמותה מונגנו בזה היה דמות
כי תכלית תכלית מדידות המדע היה במקום
הזה כפי שיסביל המושכל הראשון שהוא השכל
הראשון העליון המושכל כל מושכל אשר תחתיו
המושכל עומדו הכולל כל שבמותם וכל מה
שינויה כל המושכל והוא סיל להטבילן היה יחיד
פסבר ומעולה אצלן וזהו המדע והמדע לו מזולתו ממנו
שולמטה מהמושכל ההוא ויהיה מהרמה לו יח
יותר מזולתו מהמושכלים שבמדין וכל מה שיש
שיסכל אמותה מדידותו יהיה חזק מזהו ויוסף
דוחק בעת הגורל רענו אם לא ישתרל להוסיף

השגח חזקו ורל בהגורל רענו בהיות מהחזק
לזמן השגח ואם ימי הזקנה והשיבה שזכר
הוא חזקן כלל חזקו נורן לזקנו חזק טהור
החכמה כהן של בשרישים חכמה וזאת יחיד
הטובה והוא מוסף להדבק מהכלל העולם הזה
בהתקדמו אל פירותיו כמיון הטבע מה הו
יוסף דוחק מהשגח יוס יוס וזה הדבר חזק
יזקן וחושב שהתחכם מה הוא זקן והסיל יוס
יחשוב להוסיף שישמר מה שזכר קונו כהמדין
קנה מיוסדו דרך שיתעורר מהטבע ואם היה
ינתן שברוח טוב שיפוצהו כהן אפוא רעב
במקרה שיפוצהו לישן שנת עולם היה יקוץ
יהיה שיהיה כהן שזכר שנתן דין זה הזקנה
זמן השגח שיוסד מהם וישגח מה מוסדות
קנה כהן שזכר שיהיה העבד והוא חזק כהן
נחמט טבע והוא יתקן לו להושרת קונו והשגח
שזכר שיהיה חזק פסג יוס זה היה חזק
הדיוק הפועל הדבר כהן הגדול והוא כהן

שזה המקל הטלס לה יפרץ טוס גרז הכל ישתדל
בכל כחו לגרז פקדון במקום היחיד לפי הדין והמקל

סימני דורותיו
וזחטי חלקיו
חמשה ועצניו

חמשה והשם ספרו

חלק סימן ו ענין א סימן ס

חלק סימן ו ענין א סימן ס

כחיה ופיה בן הילי מימית אשר
לע משה רב עה על פי יי כח
שנ תורה ינה לנו משה מיי יי היו כלל חמשה
קטורה בסור תורה שהוא כג מטייה תורה וכן
קטורה וכן כח את יי להיק תורה וכן תורה
מלהיק יהנו סור ידנות שמים וכן סור ידנות יי
דאשיות רשת חכמה ומוסר דויליס כון
יהנה תרע שנשדורו מן תייג ב ממות והס כ
קמות הקצה הדושן היו כמלית המליל

ולס נעה ממוי שדונו דווי ומפג שדווי כח
הריעות שוות גרו פריכות ואערו שדויעת השם
פריכה חל הגוים ימים כח עליו חושב גם ס
היורע חל השם שוכר פטר עתמו מכל מדינה
שקדס כהנח לירמיה השנה כחיות לל יד לעשות
חל הדווי הו ל שוכר שוכר השכחות כיו מ
מדינות ויו חכיו פריכות הלק והנעט ששניהם
פריכים חל לזה ונרמות השנה והשקורה כי המדינות
לשניהם יחד כוץ יחד ואשט שהחיות חמה לזה
והקור לנפש שהי הקור מניע את החיות והחיות פ
מרגיש והמרגע להעפ את שניהם דומה לשוכר
המרגיש הקור והנעט יחד והנה כשירדה אדם לה
לסור קמלי אחת כח יצת השם מייק שימסרנה
לגדרי הפרכות שהם חכ לזה היו מרגשים מימרת
סמכות בשום מקום שכלם הטבעי החזק גור שהיו
מחשבים חיות מרגשם שהי גרד הפרעה דומה
אל נחמת המדינה לה שזה כשכל חנושי וזה כשיתק
שכל לזה עם חנושי ואחר טזה כח מל שכן

עב

לפי דרך הכפלת חיביו הראשון על עצמו והוא
 בעצמו עור על חיביו הראשון ואמנם חיביו על
 חיבו וחיבו על חיבו כלומר זה על עצמו וזה על
 עצמו ידוע שמו ושמותיו חזרו
 מלא במבטאיו של שמו וישלח רש' תמיכא סור
 זכר ונקבה בראש והוא עולה יה' שמות מיוחד
 מיוחדים ומהם סימנים יעקב ומהם
 סימנים יצחק והם ב' מדות אמת ופחד
 היותה כוללת ידיעת השם שהיא מדה החמה
 והשניה כוללת ידועה השם שהיא מדה הפחד
 והנה אחר שהציר שש הקצוות הטובות
 בחזונו אשר לא נמל במעשים הצויר היות
 היותה אמת צדק בין שיהיו מופת שיהיו
 תורה מודיעת דרך המעשים הנגונים שיהיו
 בה ודרך המעשים הנגונים שיהיו מהם
 ומפני היות כל המדות נמשכות אחר המדות
 עליון במספר שיהיו ליריעת השם וסודם זה
 שמי לעולם זה זכר וזה נקבה ב' בשחכר

זה שמי תמיכא ששם ושחכר זה זכר
 תמיכא וזה חכר ששם נש' יעל
 תורה נש' תחבר עור זה שמי ותמיכא ששה
 ותחבר עור זה זכר ותמיכא רמח חכר
 יעל תחבר ושמעך משה רבינו ניה' ב'
 מן רבינו עם משה ויהיו ששה יתנו רבינו
 יחבר ב' מן נ' וישלח רמח פהב משרה
 רבינו וירפנו וינא יך יה' מבשרינו והנה ששה
 מננס במען ימות החמה ורמח במען אברי
 האדם ומה שהוא כנגד אבריו עור השם לשם
 לעשות בם מינות כללם לרמח נלא נבדא כר
 שום אבר ב' אם לעבור מן אה המרא לא לזולת
 זה שהיו הם במספר מינות ששה ואם העבור
 בם לזולת בעצמם אה עובר להם אחרים ואם
 יהיה מקרה הנה לאה אחרים ונל כן רמח
 שיתעבור וית השם שהוא ל' שר' ושהוא כנגד
 להם אחרים כל אבריו במינות עשה ואם
 תשכיל את השם הנה עמודך שלמה שם

ושכר עבירה עבירה וזו עולה ממנוה למנוה
 כן מקטנה לגדולה כן מגדולה לגדולה יתכן שישלם
 לו סוף התכלית המחרונה
 וזו עולה ממנוה למנוה
 שמי שחשלוש שכלי שימור כל המצות ככל יכולתו
 שאילולי לא היה להם מיציאות הוא היה מן
 מחר שם וממיציאם כל שכן בביות להם מיצי
 מיציאות שלהם שמי יפטר חרש טובות מחר
 לעולם ועל כן אין ראוי להוסיף עליהם ולו
 לגדול מהן וזו המצוה ברשת שחחר ששלה
 חרש כל המעלה העליונה מהן והיא התכלית
 המחרונה שהיא ידעת השם מעשה מה ידוע
 מהן הנה המצוה שמי יפטר חרש המצוה כן
 ידוע חייז מפני שהן לא נכסונו עליהן לשמור
 לא כרי לעמוד במצוה כגד יצר הרע ולהחזיק
 כח יצר הטוב ואחר שכלי יפחד מן המצוה כן
 ידוע חייז שמי היצרים הנה הם לא ישמור המצוה
 וזהו הפך מן כונת השם ואולי ישלש טבעו על
 שכל עת מן העיתים ויפסיד כל מה שהחייב כל

ימי חייז ועוד חזקה חזקה מהשם ית' שחזק
 שברך את עולמו לפי נשט התורה בששת ימי ב'
 בראשית ושלמי לא עזבו כלל השגחה חזקה
 תמיד עור כן התורה והמורה השגחה חזקה חזקה
 אל תכלית אחר מהן יצריך לה לשמור פירוש
 וכלל בשגחה למורה תמיד ופעם שחזק לה
 תלמוד תמיד השגחה מה שחזק כן ידוע
 תעשה המצוה תמיד יחלש מן יצר הטוב
 וזוהי ליתקבץ וזהו חזקה יהודי שר כענין
 כל המצוה שחזק ידוע שחזק חזקה כענין שחזק
 תבין משהשם כן המצוה חזקה וזוהי ההערה
 המצוה כזה החלק השם וזה לא כל מה שחזק
 מענין כדזכר בענין שמירת המצוה חזקה חזקה
 לפעם כמי שמענין לפעם המצוה
 ואחר שהורשעו זה כולו השלש לה שחזק
 כמה שיעשה להורשע אותן כזה החלק מענין
 היות המצוה חזק יסול לחזקה כפי וכל המצוה
 בענין המצוה והמחשבה שחזק שחזק חזקה

הנחשבת והעבדת גברת כלתי המעט
והמעטה הוא המורכב התכלית לפעל כפי מה
שנבחר נחשבת ולפעל המכל המנוח ככלל
לת סוף כלל כל המינות נחשבת וכלי הענין

חלק סימן ז' ענין ב' סימן פ'

כולל מהות תועלת המינות

במקרי שכל מינה קשורה בחברתה והעולם
כולו לעד שכולל נקשר קשור בקשר והוא כולל
איש אחד המנהל נגד באיכות נקשר האדם
לעד ששכל איש נקשרים קשרים בקשרים
נפסקת המנהל לעד שכל איש נקשרים
כולל יורד מזה סדר מהות תועלת כל מינה
ומינה כמו שיוצא נגד נקשרים הנקשרים
זה נקשר וזה שיתועלת במה שיוצא נקשרים
יתכן שיתועלת במהות הענין או תוכן או כ'
במקרה ד' נקשרים נקשרים ד' נקשרים נקשרים

המינה שכל מינה נקשרים שילם כפי ענינה
יהיה התועלת בה נקשר מינה נקשר ענינה
תכלית תועלת נקשר כל התועלת נקשר
שיוצא נקשר מהות במינה תועלת נקשר
כוננת המינה תועלת ית' נקשר התועלת המנוח
המנוח שכל התועלת היד המנוח המנוח
המנוח מהשם ית' נקשר רמז המנוח נקשר
המנוח וכל ענין זה נקשר במינה הנקשר
כמו שנקשר מספר המנוח מורה הענינים
בחלק שלישי נקשר מהות נקשר מהות
נקשרות זו כפי התבונה מהות תועלת
בכל נקשר הקשר אשר נקשר נקשר ירע
השם נקשר זה המנוח חמישי נקשר המנוח במהות
הני זהיר במינה קלה כחמורה שיוצא מזה יורע
מקן שכל שלמינת

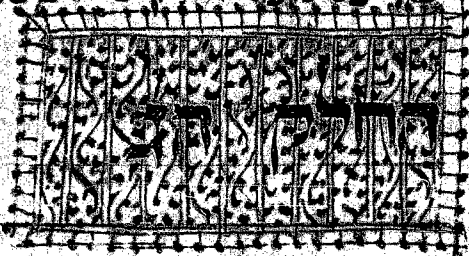
חלק סימן ח' ענין ג' סימן ד'

כולל הכרח מינה תועלת המינות

חלק סימן ב ענין א סימן ב
 כולל סדרי הלכות
 כל לשון ולישון הנמצא מתפשט בכל
 חומה וחומה יסוד להבין שייך
 הכונה במציאות לפי טבע האנושות לא כד
 להעתיק הענין הנחשב בנפש מנפש זה היש או
 נפש זה האיש האחר והיה הלשון עם חמישה מקור
 מקומות הפה כלי מוט לפעולת ההעברה הנחשבת
 ההיא וכל כלשון לשון החומה המיוסב והנה
 נרע ונתפרסם לכל שהלשונות רבות אינם פחות
 משבעים לפי שהחומות הנבדלות בדיוקיהם זו מזו
 הם גם כן אינו פחות משבעים ואם הם יתר אינו
 נמנע וגם אינו רחוק ער שיהיה הדבר כי יכל
 שהיו החומות יתר יתחייב להיות גם כן הלשונות
 יותר ואין היינו מפרשים המקור בהיותם שבעים
 חומות שהן רבות כי ענין שבעה או שבעים ויחיד
 בשביעית סובל לפרש על רמזים בלשונות והכל
 חומה מחומה חייב סגני חוקיה ודמה וקצת שניה

כולל בשירי הפסוק המיוסב
 אחר שמרע שבתלית תועלת המיוסב
 היא להביא את פועלה ליד חיי הע
 העולם הבאי אם כי הטעם הפסוק העירה כנגד
 היותו מחומות ועל זה רמזו במזמור הן מחשבת
 הפסוק מיוסב כנגד הפסוק ושפר מזמור כנגד ה
 הפסוק כולם הרע שבמו שהתועלת גרונה כי
 הפסוק גרול ומה גרול הפסוק השנינה פהיות סבת
 הפסוק חיי העולם הבאי אשר הוא הפסוק אשר חיי
 הפסוק למצוא חזקתו ענין לעולם כמו שראוי הפ
 הפסוק והפסוק מה שהדיוח פועל לעולם ואחר
 שהקדמוני שני הפרקים הירושונים הטפלים על
 ענין המרחיקים מועיל מאד לכוונת נשכח לדבר
 שני נשימה חלקים הטפלים בענין

סימן א חומותיו כל
 חלקי ב ועניניו ב
 והייתה כן

כחפשיטות ומטות פנים כמות שיהיה כל חלק
 ויקרא שם הכל הדמשון וחלק האחרון שכל
 בשנה והוא שם הדם הפרטי ושם דם הכל
 שהיה שם המין ויהיה זה הנקרא בשם כל
 הכל אשר אין אחריו כל ברמות סוג הסוגים
 שחיו עליו סוג על דרך משל ויהיה זה הנקרא
 בשם חלק חלק החלקים אשר אין תחתיו חלק
 ברמות מין המינים שחיו תחתיו מין על דרך
 דמיון ואם מין המינים מורכב מרבים גם איש
 החישים מורכב מאברים רבים לא שהם
 ביניהם הוא נפיות הרבנות מין המינים מופקדת
 מחלקיה והרובות איש החישים מורכבת מחלקיה
 ואלה גופים רבים בלי מורכבים ואלה גופים
 רבים מורכבים וכבר ייחזק מזה היות לכל איש
 ואיש מנהיג פפע ענינו כפי שיש לכל אחד ואחד
 מנהיג פפע ענינו וכמו שיש לאלה בחור
 מיוחדים וקלויס פן לאלה בחור מיוחדים וכלהם
 וכבר רמז כל חלק העולם לזנה אדם אחר בכלל

ובחלקיו ויחזק אדם מוכר כלום משכיל לחיות
 השלם אלו ולא אלו אחר משכיל בעלי חיים
 חפץ הייט בעל שכל מורכב מטיפים רבים
 ובחלק ייחזק שיהיה מורה גלה הרב וכל הלוהי זה
 הסוד המופלא וענין בו ותבניתו מיסוד ותרע בו
 כל איש ואיש מהשלמים בגופם ובנפשות ובשכלם
 הנה נמצא להם כלם והוא ייחזק משפיע להם
 לכלם ושפיע אחר לכל איש שיפיעו במעלות
 ומפני היות השפיע הלוהי רב מכלי חקר כפי הנג
 הנמצא מזה המהמלים שהם בלי חקר כשתחשוב
 השכרים וההויים והבחיים ממין הדרם היה ייחזק
 להיות זה השפיע הוא הקרוב לאלו ית ייחזק מהשפיע
 השפיע על השמים בפרטיהם שהם גופים מקב
 מקבליים שפיע והם בעלי חקר ואיט דומה מי
 שהוא בעל חקר למי שחיו לו חקר בפעל כי העל
 הנשואים משכיל כן אדם חיו להם חקר והנה
 והנמצאים משכיל השמים יש להם חקר ועל כן
 היתה ראיה זאת הפעולה המושלם הנבחר

התחייב התפנות הריעות והיכרות ושנוי ה
החפזות וחלוקה חוקותיהם ולא עוד לא שכל
הנעשה סכסכית דין ישרה היא מתהפכת במוות
הפני הנעשות השם המיוחד והחרי המיוצרות
התקמו ואל חמר שם השם והנח המנוחות שהם
חמר הרב ופמו שחמר המיוצרות נמוכר בחמו
בחמשה מקומות והם ר' יפוחה והשמים כן נס
נמוכר הרב חמר בחמשה מקומות הפה וחמשה
מפני שהיכרות מהן פרטיות ומהן כליות התר
התחייב להיות ההנעשות במיוצרות כליות ופרטיות
וזה כולו התחייב מהשם שהנעשות היו גם כן כ
כליות ופרטיות וכן הנעשות כליות כל מתב
מתבילות במורה שנה בחמש הנעשות ראשונות
השש שמימיות סכסכיות והן ממערב למזרח ו
ממזרח למערב ומזרחית בשרה הפיות ימין
ושמאל ודע שהנעשה הסכסכית כוללת חדר
שלשה והיא אחת בעצם והשנים יסודיות י
ישרות והן ממעלה למטה וממטה למעלה ודע

34
שהנעשה הישרה כוללת דת שיהיו והיא אחת
נמדת שהנעשות כלן נמלות בסוג הסעס כשם
הנעשה וחלקיה שנים דו שנות והן הסכסכית וה
הישרה והם מיוצרים לתנעה ותחת הסכסכית שלש
והן מזדויות ומעצביות ונעשה ותחת הישרה שנים
והן עולה ויורדת כן עולה ויורדת ברבון בעצמו כש
ברבון בעצמו כן מהנמיות כל לשון התחייב
הנמיות בעולם ומפני שהנעשות ענינים מקריים
ימיים אחר מנהג המנהג כבעל החמר והסנהג
ידיד שיהיה מחלק לשני חלקים אחר מנהג ו
התנעשה עם המנהג התחייב להיות במוות
המקורות שהנעשה כן במוות ההנעשות ענין
שלישית והם הרבנות והם שנים ונעשים והם
ראשונות והן הנעשות שנים הם מהנעשות ש
עמהם בעל מנהגים אחרים אחר שהנעשות מקורות
והנעשות הראשונות שנים והתחייב על זה להיות
לכל מהנעשה כן מהנעשות שיהיה מהנעשות
מחויב ר' שהיה נכח מהם בעצמם שפני עולם

שביטתן ואמנם רחוקי הקצוות לא יבינו זר-
מה זה והנה קרה ללשונות מה שקרה
ליסודות הענף של לשונות קרה בהסכמה והיתה
הסכמה הרווחק שביטתן וליסודות קרה בטבע דבר
הטובה היום וחת לשונות (היה הרווחק) וזה כי
היסוד שחלקין קרובים לחבירו ישבו הס הו-
והוא הס בחלקין גם כן ועל כן היה קל להתפצות
המשל לאחד והאחר לאיש בחלקים הקרובים
וכן האויר למים והמים לאויר בחלקים הקרובים
וכן המים לעפר והעפר למים בחלקים הקרובים
דבר העפר והמשל להתפצותם קשה במקומם מז
מפני שביטתם תכלית הרווחק וקל בהפצותם בקי-
בקרוב וזה שהחיים בין היות החומר של הארבע
יסודות חומר אחד ראשון לארבעתם בכלל וכן ק
קרה ללשונות בעצמן ברומה לזה מפני היות
גם כן כלן בעלי חמר אחד והוא הדבר בכלל של
שחלקין כל חיות ופני גס הפזור שקרה לה
לחיות מיוחדת שפריצה על פני כל הארץ לפי

לשון לשונה ולחבר לפי הלשון שהיה קרובה לה
בשכנותה ער שהיה זה סבה להיות כרי שתשוב
בחינתה בעלת סוכר לישנה כשהתקבץ האויר
המיוחדת במקום מיוחד שבה יהיה במקום ההוא
מלל כל הלשונות אשר בארץ והיה סבה שכולם
ידברו בלשון מקומם ביניהם והיתה כל הלשונות
מורכבות ברכבה אחת אחר שהלשון תכלית הטובה
נה להעצוק הסוגות מעצם לעצם ער שכתב יחד
הזמן לא ידעו בעלי הלשון המורכבת חי זה דבר
היה מלשון פלגית דן חי זה מלשון פלגית טלח
יחלק הלשון ההוא לשנים וזה הדבר קרוב למי
למושם ראשון שכבר יקרה היום למי שמדבר
לצע ביתו הקטנים בשתי לשונות ומדגלה בפר
שהם יחשבו שכל מה ששומעים חיינו כי יס
בלשון אחר ואעפ"י שהיה צריך להאריך יותר
בסגתי הלשונות והיינו ימלים לעלות בעצמם
בפלאות לא שהיינו צריכים אל חריצות דברים
אל הקרובות רבות כרי לאחת שנינו סדריהם

במזלות כדורים הנה מספיק ער מצו במורה
שחמורנו בס כמל לפי כוונת קצרה החבור

חלק סימן ל' ענין ב' סימן ג'

כולל סוף הלשון המוכרח שבכל הלשונות

השכל כבר הורענו ענינים מללים בלשונות
וכאשר שהשפעה הדוהי מניע את כל
והוא סבת מציאות והוא הסודי והוא מן הכח
אל הפעל ואחר שהוא כן צריך להודיע
את כל אילו שנים או בלתי שנים אחר שכל
הן פעולותיו ובהם שיחזק שהם שנים אצל
מבחי וגם הם שנים אצל כל מי שיחזק אחר
שחברים הנה הדבר הכללי אשר הוא הענין הו
צורות פרטיות והן ההשגות המושגות מהדבר
וגם אחר שההשגה שנה הכל שנה לא שההכרח
מן הלשונות יהיה טמנות ההכרח אשר בין ההשגות

ובדמות ההכרח אשר בין מכתבים וידוע שכל דיונה
שהיא בעלת תורה ופליטות וחקים ומשפטים צרי
צדיקים יותר מאלהה היא נכבדת יותר מאלה
מי שמשפיע על הכל וכל מה שהתרחקה היומיה
מן הית הכללית הנכבדת והיא יותר רחוקה ממי
שהודיעה ראשונה להשפעת הדת שהוא השפיע
הוא המניע הדבר הכללי וכבר התפרסם
בדיונות שדומות לו היא היומיה הראשונה
אשר קבלה תורה מפי הגבורה ואין שום דומה
מכחיותה ומה שהכל מוריס בו והתפרסם כבר
אין צורך להביא עליו ראיה ואם כן מי ששט
שענינו היה אצל המשפיע מעולה משאר חברים
לשונות גם כן מעולה אצלן משאר הלשונות והפר
שכל שונה סלה היומיה הזאת המיוחדת רפר את כל
מה שדפי וכמסתם צוה לכתוב כל מה שיסב
אחרי פור לא שמה שנתמך שנתמך עליו על שכל
לוחות חכמים כן יהיה הדבר בפשוטו למי בין יסמך
הצורה והצורה יחד ויהי שיהיה חזקתו אין הדבר

מהם' הנה נכתב כל שכן הקרש ששקבלו
 במשכנת קדושת ער היום' וזה ידוע ומוזר
 חכמת היה וכלל חכמה המיוסדת בלתי רחוקה
 לחכמה המעולה והמקדשה במצותה המהרת
 והחלוקה חזקה ומדומה ועצמותה נפלאה
 מכל מה שיהיה' הנה המוסר רפף וזהו בעצמו
 מורה על מעלתה ועל מעלת רשותה ועל מע
 מעלת מכתבה בעל כרחו ואחר שהורה על
 העיקר בא' והקשה עליו מפי דעות חסרין
 על שית המעלות הנזכרות היום ממנו וגם אמר
 לא נקשה עליו בענין החסרון המורגש כי אם
 היינו מבחישים המורגש לא היינו יכולים
 לחמה המושכל שהמורגש קורס לו בטבע
 והעצם שהמושכל קורס למורגש במעלה כמו
 שהתבאר בדרש חמשי הקדמות' אבל גם אמר
 בזה על קדמות שהיום שלשת המעלות חסרות
 מעט אצל כל דרך חלוקה אחת מהן במהרת
 דן הרב רומה רמז שהיה לו דגלית נחמדת

והיה חכמה להחילה לבטל ובתוך הזמן שהיה
 מורה לבטל דרכי העשר ברי שיסיר מעלת
 המדגלית והיה נחמדת בעיניו כמו שהיה
 חמורה בעיני ימיו בל הבן והכניס את אביו מה
 עשה החכם לא רצה לתת המדגלית ביד אדם
 כרי שלא יפסיד בטל יחשבה אם ישיב וירצה את
 אביו אבל השלימה בבור כי אמר אם לא ישוב
 בני ימי דומה שיירשנה ואם ישוב ייטב חסד
 שיפסידנה וכל שכן שלא ישוב הנה נראה בבור
 וכשישוב מיד אעלה סך הנזק והתגלה לו' וכל
 עוד שלא שבת סך במים עברו אביו והיו מביני
 מבינים וזהו סך כל יום ויום וכל אחר מהם
 היה מתעורר שיחזיקו נחן לו המדגלית והבן
 לא היה חושש כי לא היה בו דעת אחר זמן כל
 כך הכניסוהו עד ששב ומחל לו אביו והעלה
 המדגלית מן הבור ונתנה לו' כשרדיו עברו
 אביו כך מיד נפלו פתחן נמשן משיקדיהן לפני
 הבן והיה להם הרבה לעשות עמו עי' שימחור

וענין חמשה והסוד שמאל

חלק סימן מ' ענין א' סמן ש'

והוא חמשה ענין יצירה הנקרא
 יצירה העליונה ששלשה ודברים נב
 נבראו עש הכליות והחך
 פנים והשני שנה והשלישי נבט והעולם
 הוא אש ומים ורוח ונבראו הדומם וז' נוכחי
 לבת ונבראו בגד כפרת ויה קולות נבראו
 בהוה נולד סעצק דרי זה כל העולם
 אפרטין סתם והשנה נבראה מן העולם שהיה
 חום וקור ורויב שנבראו מן אש ומה ורויב
 נדמוש גם כן וז' נמי נדמושיות שנבראו מן
 מוסר למה כבד תפלת גם כן ויב חרש
 השנה שנבראו מן יב קולות נהוה נולד
 סעצק גם כן והרי זה מיל השנה ופרטיה סתם

ערכות משותף והנה הנראה מכל נוכחי
 השמים שהשם נהר בשמש מכל והנראה
 מהסודות שהשם מוקדם מכל ולמעלה מכל
 מכל והנראה ממנו המהכות שהשם מעולה
 מכל ומהחולות שהשם מעולה מכל
 ומכעל חיים השוחים שליוהן מעולה מכל
 ומהטעופים שהשם מכל ומהחולות
 השם בביהם הנקראים בהמות והחיות
 בביהם הנקרא חיות ומכלם הדורס ומהאדם
 ישרא ומישרא שבת לוי ומטבט לוי הסרסן
 הנבואה הנה כבר הנבואה הסנה נמורה
 שרצט להודיע כזה החלק השלישי שמכח
 מלכות הוא לשון הקדש

סימן חמשה עין
 מנסע
 חלק חמשה

והחם הלכנה יחם חלוש שהוא חמור קל להפסד
ולתבואת וקל להשרבות ולהפסד והוא רב מן זמ
בפעולה מן המכירות והיה הפעולת ביד אדם
והוא יחם החמור הרחשון הימני יחם האבן
יחם חק שהוא חמור קשה להפעל ולהתבנות
וקשה להשרבות ולהפסד והוא רב מחומר הפעולה
שבעית ופעולתו בלתי מורגשת ובלתי מרוכזת
כל מושגות והוא יחם החמור הרחשון העליון
וכבר יחזק הסס במקום שהוא עליו סוד צורת
השגה העשית באמור ויהי מן הדרך שפיר
אחת ודברים אחרים שבא להורות שההשגה
במצאת באדם בכח הרבני שבו וכשהכונה שנה
בכל כחות שהם נשפעים בזמן ההשגה אחת שנה
והדבריות שלמות בלתי חלוק דעת וזהו סוד שפיר
אחת ודברים אחרים ויצור רבן שאלה הכחות
יש להם תנועה במקום האור ומשם יש להם
ירידה וזהו כימור ויהי בנסעם מקום וימכרו
מקשה ודמיון חמור זל באדם בנסעם מקום

מקדמוני של עולם והוא אור הטוב המיוחד
המזרח שמשם האור יוצא לעולם והנה שם
המזרח קדם וזמרו וימכרו בקעה בדרך שנה
דישן מן הדרך שנה שם כימי המכור מן
וינער נ) את מצרים ואם קמלי מן שהיה רמ
לשוב הכחות המושגות מל העצרת במקום
ששם העצרת ועל כן אמר וישמן שם שלח זון
מדרך הירדות והשחרות והוא זמן כלל הכח
הרבי על כן שמה בכל כי שם כלל י שפת כי
הדרך ונפסדה המנה הראשונה מההשגה
על כן אמר שיזמי מחטפת הקבוץ והקבוץ סבב
הסדר השכלי ושמיעת הכחות זה לזה והמשך
זה אחר סדרו של זה אך הפזור הוא בתהככית
הכוננת ופריעות ואחר שהרחקה מהם השגת
האמת והרי להם הלכנה לאבן ורחמור היה להם
לחמור מיד יתכן לבנות מקומות הקבוץ שהם
העיר שהם מקום כלל כל הכחות והמקור שהיה
מקום המושל עליהם והוא מקום הכח הרב

נמצא ועל כן המעורב היה אמרנו לקנות
ובחלק גם הוא כדומה ובקירוב אל אחת
מהן וקראו הקצבה הזאת כל אחת יב
והקצבה השני כל שקד והאמורה השני
אחת והשני שקד וחלקו רבן זמנות ורנבו
שקד והשני השני שחייב לו זה הזאת ורנבו
שקד ורנבו כמין האחרונה הזאת וידוע שזה
שדבריו הוא המורה על דבר נמצא ורנבו
הוא נמצא באחת מהן כמין שדבריו וזה
לדבר שזה הזאת כל המין שזה עליו
וקצת יתכן שיהיה בזה אחד וזה עליו
שהוא נמצא ורנבו וזה הזאת שזה
כזה ורנבו וזה הזאת שזה ורנבו
השני שזה הזאת עליו הנמצא שזה
בדבר וזה שיהיה בדבר בחלק האחר
על שני נמצאים ויהיה הזאת נמצא (השני
שקד יתכן הדבר כש לא יתכן ויהיה חייב
הזאת מזה הנמצא וזה הזאת מזה הנמצא

וכן כדור וכמו שגם היה כל לפי הנמצא
והנמצא וכן היותו נהדע והנמצא והקלירה
יבנו מהנמצא כדומה כדומה והשקד
וחלקיהם וכן המושבה בעצמה השל
המעשה טוב ורע אבל אין אחת ושקד
נפלים עליו כעצם כי אם במקרה כמין
פלו כתב פלו שיהיה כזה אחת או שקד
במקרה כלום שחוזק הענין אל הפעל וזה
הפעל אם היה הפעל הרמון ממששין על יד
הפעל זה הפעל או לדון אבל אם תאמר
פלו עשה מעשה פלו ויבנו נפול על זה הענין
אחת עשה ואפי' אם עשהו אבל תאמר טוב
עשה או רע עשה וחוזק אל המעשה שהוא
טוב או רע גם אל הפועל שעשה טוב או רע
ואינם על הנמצא אם נמצא נפול עליו אם
אחת שנמצא ואחת שהוא כדומה כן או ר
והפך ואם כן אין אחת נפול כי אם על עצם
הנמצא ועל הארץ הנמצאים גם אין שקד

ההדים כי אין קץ לחכמה וכל הדברים מוס
מספיקים והוא שראשו ברמות הגלגלים ומד
של מעלה מהם ומכאן ידוע דבר ברמות
עולם העולמות אשר ממנו נברא וכן נראה
בסוד גלי עריות ובסוד שפיות רמים נע
ובעבודת ע' ועל כן כבוד המושל והחכמה
פועל זה הפעל נעלם כל סוד ברית מילה שכל
שלשום ע' ושפיות רמים וגלי עריות ו
היה הברית שבת י' אתנו שמתחנן ורע חכמה
אחבן ורע ישר עברו למדת ממנו מלה ה
הפועל עבודת החכמות שמתחנן שבת לט
בעת מידתו ממיציות העולם התחתון אשר
הן לשם חפץ בו כמו שאין לאדם חפץ במה
שמוציא ממה שחבל לו שהטבע מכריחו
ובזה הכרח לחפץ שיש בו אדם לעבוד
אחת מהן העבודות שיוצא מידת מילה שיש
שבת יש עליו שיש שבת עליוטם ראשונים
הם דמי היצירה ואחרים ס' הנבראים כס'

18
ועל כן היה יום זמן הברית אחר גלגל ימים
והוא השמיני שהוא היום שבו נברא וכן נולד
והוא יום ברית ויום ברית וזו היה לפע זר
לא היה ביום ברית וזו היה ביום ברית אעפ
שלא היה יכול לסבול לזיון הנבראים ערים
שלין והיה ראוי שלא היה נרון ביום כן הימים
והיה נציל במקום ממקומות המיציאות והיו
לו עתים לחטוי בהם והיה נציל כס' משעש
ולו היה אחר ה' ימים גם כן היה צורך להיו
עור ביום טו ולידה והמיציאות גלגל מז' לו כסוד
ה' ספירות המתגלות ברמות השם שבת וז' עולמו
זהו הן והן מחלקים מלה לעצן ומלה לכטלה ו
ועל כן היה כשבת וטעמו הרב במילה ידועים
בסוף החלק השלישי שלהמורה ורעם מיסם
כי הם על צורה אחרת וגם היא מעולה ונבחרת
ואינם על זה אלא השם ואע"פ כס' דת השמים
זיה הארץ וכל הנמשך לה והנה מלה ה' עב
עבודת באו לעורר על ג' ספירות היוצות בקבלה

וזהו שכן קבוצת בגלגל כדלד שערות וכל מה
שנמשך לזה ומשם תבין השיעור הזה באזה
המחבר ספר יצירה יהיה מי שתראה וכל להודיע
לירחי יין ולחושט ששמו שם חזקתה הם יסוד
הדבור והוא גלגל עשירי כל גלגל המזלות והוא
גלגל המעלה שכל גלגל המזלות והוא
גלגל ראשון במעלה וקדם לכל גלגל במזלות
והוא גלגל המורה והמורה וכל העליונים והוא
והתחתונים מתעבדים על פיו ועליו נאמרו טרם
יהיו שמים פעשון ומזרח פיו כל עבדים והם
קדמין בעל הספר ספירה אחת ראשונה ואם אחת
רוח להם חיים ואם קול רוח ודבר זו היא רוח
הקדש וגם קדמו ספירה שטת בממדו שותם
רוח מרוח שתק שם רוח לשני עננים מפני
שהבור הראשון הפעמי הוא רוח הקדש והבור
השני החיץ הוא הכח הרבי נסך ויהי הארס
לפני חיה תרגם והוא בארס רוח ממלך
ומזה תבין סוד חיות מי ממלכות ופעמים

50
חיות ופעמים ממלכות חש מל חש ממנה
התגלה מל פוסק מהתגלה וכן יש שותק
סימן חש מן ומחשבה מל מורכב סימן מל
זה חסר סיפיהן המבוא בנות רמז שותק חסר
בנות שש מות וכן כל ושם נאמר חסר בוח
השם הנבדל מהדד שש חסר חסר חסר כב ד
חיותות והנה המורה בודד כלם שהספירות
העשר הם העקר הראשון והקדש מלכה בודד
במזלות הם כב חיותות ושני עננים היו ש
שהם בודד שש כב חיותות חסרות חסרות
נאמר שש חסר חסר חסר חסרות שש חסר חסר
העשר כל חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר
השם המורה והשם שכל השמות גם המורה
הוא הוא עכבר לך שש מן חיותות וזה כן ר
חיותות נאמר שש חסר חסר חסר חסר חסר
חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר
חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר
חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר חסר

שיהיה יום טוב בחדר המנוח שיהיה כמקרה מחר
 וזולתו מהחומים לו. ועל זה הדבר נמסר
 שכל שונות הם המצוות ובהיות זה טבע
 בעל השונות להאריך לו טעם הדבר ומעלה
 וכן נמצא על מוסכס לשון ויוסר ורע שבו
 מוסכס לשון בבר קריה לשון מוסכס לשונות
 הנני. והענין שיהיה לו קודם לו לשון לא היה
 מלך ויטעם שיהיה לו קודם לו כשיצא מזה
 בקדש בבר שיהיה יום זה השנה השני
 זה לא יבין לשון הדבר ויטעם עמו להיה
 לשון ויהיה זה לא יבין קטנה בן
 הסכמות. וזה שיהיה בחדר זה מוסכס
 שיהיה יום זה לשון זה שיהיה זה שיהיה
 זה שיהיה זה שיהיה זה שיהיה זה שיהיה
 ייחוד הדבר ויבין זה שיהיה זה שיהיה
 לבד בחדר זה שיהיה זה שיהיה זה שיהיה
 הדבר זה שיהיה זה שיהיה זה שיהיה
 הדבר זה שיהיה זה שיהיה זה שיהיה

שיהיה יום טוב בחדר המנוח שיהיה כמקרה מחר
 וזולתו מהחומים לו. ועל זה הדבר נמסר
 שכל שונות הם המצוות ובהיות זה טבע
 בעל השונות להאריך לו טעם הדבר ומעלה
 וכן נמצא על מוסכס לשון ויוסר ורע שבו
 מוסכס לשון בבר קריה לשון מוסכס לשונות
 הנני. והענין שיהיה לו קודם לו לשון לא היה
 מלך ויטעם שיהיה לו קודם לו כשיצא מזה
 בקדש בבר שיהיה יום זה השנה השני
 זה לא יבין לשון הדבר ויטעם עמו להיה
 לשון ויהיה זה לא יבין קטנה בן
 הסכמות. וזה שיהיה בחדר זה מוסכס
 שיהיה יום זה לשון זה שיהיה זה שיהיה
 זה שיהיה זה שיהיה זה שיהיה זה שיהיה
 ייחוד הדבר ויבין זה שיהיה זה שיהיה
 לבד בחדר זה שיהיה זה שיהיה זה שיהיה
 הדבר זה שיהיה זה שיהיה זה שיהיה
 הדבר זה שיהיה זה שיהיה זה שיהיה

וְעַל כֵּן הָיָה
 שֶׁכָּל הַיְּהוּדִים
 שֶׁבָּרְכוּ אֶת הַיָּם
 וְהַיָּם הָיָה
 מְבֹרָךְ וְהָיָה
 כֵּן וְכֵן וְכֵן

וְעַל כֵּן הָיָה שֶׁכָּל הַיְּהוּדִים

שֶׁבָּרְכוּ אֶת הַיָּם
 וְהַיָּם הָיָה
 מְבֹרָךְ וְהָיָה
 כֵּן וְכֵן וְכֵן
 וְעַל כֵּן הָיָה
 שֶׁכָּל הַיְּהוּדִים
 שֶׁבָּרְכוּ אֶת הַיָּם
 וְהַיָּם הָיָה
 מְבֹרָךְ וְהָיָה
 כֵּן וְכֵן וְכֵן

שֶׁכָּל הַיְּהוּדִים
 שֶׁבָּרְכוּ אֶת הַיָּם
 וְהַיָּם הָיָה
 מְבֹרָךְ וְהָיָה
 כֵּן וְכֵן וְכֵן
 וְעַל כֵּן הָיָה
 שֶׁכָּל הַיְּהוּדִים
 שֶׁבָּרְכוּ אֶת הַיָּם
 וְהַיָּם הָיָה
 מְבֹרָךְ וְהָיָה
 כֵּן וְכֵן וְכֵן

חמה הנקרא מוכב השיכל אשר גלגלו מו-
השני אשר על גלגל הירח והוא כרמות פ'
סופר לחמה ועל כן נקרא מוכב חמה ועל-
הקציר גם כן והדומים לו נחמ' שישלן שם
מלי ופרי' כללי מפני שכל העצמים לפי מ'
מיניהם שמים חסר ויש מהן אחד מיוחד ע'
ששמו גם כן חסר והוא שהרעמו כרתי'
יש שמות שנקראים מושאליהם
והם המנוחים בחור' על עכס רב' והנח' והתפ'
והתפרסם השם ההוא על העצם ההוא ואחר
כן הושאל מקצתם ההוא שהתשכ עליו בהמ'
בתמידות אל עצם אחר אל שכל התשכ
על העצם האחר כמו שהתשכ על הראשון כשם
הארי המושכ על אחר ממנו בעלי חיים ומפני
שהוא גבור יקרא בגבור ששמו ארס לפעמים
כשם ארס' וכחלה אצל החזנים והפיטנים
היו להם קץ אל שמושאלים השמות כרמיות
מזה לזה' ויש שמות שנקראים מושאליהם

64
כלה' שינוח על שני אצל העם והוא מפורסם
אצלם ואחר כן הושתקו אצל החכמי' וז'
דברים היו הסונה בהם טוה עם מונת העם
כשם הפרה שהוא טוב בקשה אצל העם
והושתקו אל שני אחר מיוחד בצורה מיוחדת
אצל החכמה והנביאים' וכן שם זכר וטקנה וכשם
וכנות וכיותם גם רבים' והנה חלה השטרה
חלקים מכלל השמות המשותפים
וגם כן יש שם שמות רבים מהם נגזרים'
ומהם כגויים' ומהם כגויים' ומהם הארזים'
ורבים אחרים' והשם הנגזר כגון לכן
מלוק' וחכם מחכמה' וצדיק מצדק' ואחר'
הם מושאליהם כמות שנגזר הארז מטיס'
ההאר' והמנום הארזים הם הלוקן והחכמה
והצדק והדומים להם' והכגויים שהם חלופים
יהיו שיהיו בהלכות שלמות כמו אב' ואחר'
אחר' וינחט ואתה והם' ויהיו שיהיו כד'
במותיות מחוברות אל שמות ואר' פעולות כ'

[illegible]

בשאר הדברים ואם כן היו הנבילים יורש
ארכה (נעלמו שנים בן הששה ועשר
נכסל אחד מן היחידים והוא פועל פס)
פועל שלי נדחך נכ ובר מנקה כמון
שנתיחד בשאר היחידים וזה כן היו הנביל
הנכסלים חכמה ועלה הכל תשינה ונעלמו
שילשה יום לשונות מזהר יורה ויש שחור
מקט ויש נחמון משה מלשונות כלל תשינה
הכל להנקה שילל ויהי לפי דבר הטבע
שדיון הנכסלים לא יורה ויהי פחות ואלה
הם הקווים מנכסל הוא היורש הם כן
אחריהם יורש ונתה דחך וזהו חור
הנה לפי זה הלשון עלן המכיל שיהיה
הנה בעלן שהיו מזהר למכסל הנה כן
וקח נכסל כן מן ל כעין זה היו
היו היה חפיד להשלים מולם היה דבר מזה
מנהל וירדה מזה שמדקט ונחנן נה
מחט וזהו חס חס וזהו חס חס חס

הכפל כוללם שהכונה בלשון היתה להכפל
בן הנדחים מזה ואלה מזהר כזה פס
נהיה לבן זריון שיעה מפת שחור
הנה במקום חס וזהו מנחם שפס שחם
לנכות במקומות זכרם מן מכלל פועל
הלשון חורשון מן פועל שחורשון יזה יזה
והנה שחורשון שחורשון שחורשון שחורשון
והנה שחורשון שחורשון שחורשון שחורשון
מזהר שחורשון יזה חס חס חס חס חס
עך שחורשון שחורשון שחורשון שחורשון
על שחורשון שחורשון שחורשון שחורשון
וזהו שחורשון שחורשון שחורשון שחורשון
לכפל זה מפת שחורשון שחורשון שחורשון
מפת שחורשון שחורשון שחורשון שחורשון
זהו שחורשון שחורשון שחורשון שחורשון
מזהר שחורשון שחורשון שחורשון שחורשון
מזהר שחורשון שחורשון שחורשון שחורשון
מזהר שחורשון שחורשון שחורשון שחורשון

ב' וברבים ב' וחס כן נשמה ח' שלא נבפלו
ד' ביחודים ו' ברבים' וכפי זו הדרך אלה
צריך לחקור בשאר הכתובים הנבדלים כמין
שדמיון מזה הכתוב הקל אשר העירותיך אליו
כי לא כמבט זה הענין בזה החבור לא להענין
אל סוד הלשון לפי ההפך אשר חי אפשר
להשיג מה שיבוא לפנינו כי חס בהקדמות פ'
כאלה שהן מוכרחות להקדימן כדי להביע אחרי
אחריותן אל הכונה החבורה וידעת השם
באמת (השם מוכרח שחס לא תקדים ידעת
שהוא החבור להשגה אליו הן להיות ההשגה
הממשלתית המוכרחת עליו ואיכנס
עם ידעת ההקדמות ההפוכות ההשגה קל יד
להפכה חס' לא יאמנו מזה מונע חס' ו
פסוקי מן רצון להי

חלק סוכן ר' ענין ג' סימן ד

טלל דרכי המלות
לשון כוללת שלשה דברים אלה
שמות נפעלות ומלות וכבר
בארנו השם מהם בקצור נכ' ענין פונט חסור
ונשאר לבד פמלות שהן פנים השליש מהן
ונאמ' בהם שהמלות הם הדברים הנקראים קשר
לענינים המכוונס והם מקרים ואעפ' שהם
הנרחיים בזכור' וזה ש' באמרו' שם כגון יעקב
לא תבן ממש מונה לעולם ואעפ' ששם העצם
הוא שרש שהוא מורה על פה' הנשיא ועל
עצמות' ויפ' אם תרכב כמה שמות העצם
יחד לא תבן מהם מנה ענין' עד שהשקל אל
השם פעל' גם הדברים הרבים ידריכים לקשרם
במלות נפרדות וזו באותיות נקשרות בשמות
או בפעלים באמרו' ראובן שוק אליו פעל
אחר כגון יצח' ואמר ראובן יצח' והנה כן
השם דבר לא פונק דבר ממש' ואמין שיתפ'

אל פעל עד שיתפ' להם דברים אחר או דבר

כאן מן העיר היום ואז תושלם כוננת המדבר
בסוכות המדבר יורד פרימורד ויחזיק יצחק מן ה
העיר היום. ואם השם המורה על דבר נמצא
לא השלים המדבר לכאן כל שכן המלה שפיה
מן המן. ואז כנסה שיהיה מן המדבר שיהיה
מורה על שם המדבר. ואם כן תתעורר דעת
שד"ס המדבר מן רבות מאד והן משונות מאד
וז' מן המדבר המדבר שיהיה המדבר
מנהגו מה שיהיה מן המדבר המדבר
המדינה. המדבר המדבר המדבר המדבר
שד"ס המדבר המדבר המדבר המדבר
לשון המדבר המדבר המדבר המדבר
המדינה המדבר המדבר המדבר המדבר
המדינה המדבר המדבר המדבר המדבר
המדינה המדבר המדבר המדבר המדבר
המדינה המדבר המדבר המדבר המדבר
המדינה המדבר המדבר המדבר המדבר

[illegible]

סימני חזקתו
 שבת חלקו
 שנים ומניסו
 פנים והתורה

חלק סימן ש ענין א סימן א
כולל מידות השם המיוחד
כח שיש ברו שום קבלה מידע

השם ורנינה להשלים שכל עמל וכל עמל
קבלתו מכח מקובל וכל כח מוטב
שליח תבחר נפשו על מה שידע בפרט
זה ואם תפגע רוח קדש וקדש וכל יוסף
פועל החלוקות וכל דניל אשר הוא ממיט
ויפחד לו חלומות וכל תביה נפשו עמו
עין ברמות רבים עמוקים במחלת מחשבה
ואם לא ימצא פועל ומהר קשרים יגנע
עד שיכין טוטה שמיני יונע שמה הור
מכל שכל נעים מחוץ ופנין והשתכל בשם
דרך מכל הרבים האמותים ישיג רעדת
וישמח מה מור ואם לא ישיג אל ידיה
כפי דימו וכל כפי רעה המקובלת אצל
לא כפי האמה אם יצל וכל ישיג פועל
לקבלתו אם היה בלתי מושגלת כפי שיקשה
על קבלת המושגלת המקובלת מן השם ומן
משה אבל יקחל על קבלת המושגלת
וידחה מפני קבלתו המושגלת ויחשוב

שקבלתו היא היתה איתמו קבלתו גם כן
טירס חולד בלתי עיני השם והוא הזמן אשר
בו לאו רחוק אור ואם הנהו בביר בטחית
החשקים בטס ואולם ברחות אור כח
השם ריגתו ממשן שכל אל שני עבד
זהו לו שיה מדעת וכח טרס ומחלת לי
הנכבדה וגם שמרתו הראשונה וכל המל
המחמקה לי ולדומים לי ביה השם בלתי מ
משן לעטן וכח דמו קל השם העבד
למעה יורס טס ויקשה דגל מזה השם
וקורא יס עליו וקל על ידיה וכל הקר
דגל לא רלוג ודור שהתירה כ
בהרמה קטנה וכח הדרך של מה שרדו
להזהיר עין ברבים מעשים שכחו במקום
רבים אחל בסתרי אותיות השם הנכבד
והנורא ואוריער אי זה אותיות הם בטה
רע כן והס כי אותיות השם הם
ארכנה ועקדו ככלל אותיות העלמה על

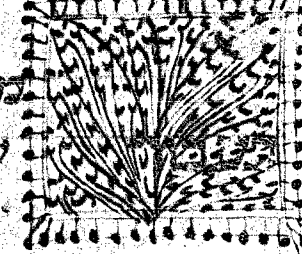
ובשם ית' הוה שמו והוה מלכותו בעצמו
 ודין זה רב שידומה דבר הוה מושפך
 כי במדומה יפול יסוד הרבה ודין כטס
 הרבה ויהנה טמא עוד ג' מפרות להורדת
 כס על סוף הדורות והדור מיוחס לדור
 בעולם והעולם מיוחס לזמן והזמן מיוחס
 לעולם והמעלות הם זכר ונמשלותו וכסו
 וזכר נמשך לשמן אמה שולתו נמשכת למ
 למלותו וכסו נמשך לעצמו והדורות
 נמשכים לעולם ולזמן וזהו המושפך
 הנכרות ידועות לכל משפיר מקור והנני
 יומן סודם לבעי השכל אין ספק
 שהנמשך אחר המושך הנמשך פחות ממש
 בהיותם משני מינים אמר בהיותם ממש
 אחר יתכן היותם שנים במעלה והעפ שיהיה
 שנים במידות ומפני היות הנמשך אחר
 המושך אחר משלשה חלקים והם גמול
 דיוס בלי גמול דיוגה נכטרך להכריח

נשכל מי נמשך אחר מי מאלו השלש
 וברענו שהשכל הנכר מושך ודין נמשך
 נדע שהשכל מושך אחריו והוה בלי
 נמשך אחר אחר מהם וברענו שהשכל שחז
 הרבה הרחשונה לכל המידות הן מחויב
 המידות בבחינת עצמו והוה שכל בעליונה
 שכל מדרגות המידות ידענו גם כן מזה
 שהכל נמשך אחר עצמו וכל מה שידומה
 מהתארים המיוחסים אל עצמו כס נמשכים
 אחר עצמו אחר שדין עצמו שום הרבה שחז
 שיהיה היה מורכב לא היה מחויב המידות
 בבחינת עצמו אבל בבחינת שם חלקי הרבה
 אמר הרבה היה מקרה שיהיה לנכר וכל מורכב
 שכל מורכב וכל זה כבר התבאר ומפתח
 בספרי החכמה ואם כן כל שם שיהיה עליו
 יהיה שם אחר עליו כי הוה דיו על הכל שם
 נכר מולתו וזהו מנהג הוראה על העצמים
 בבחינת אחר אחר מיוחס אליו וזה

ובה להורות כי מצוה זו והיא שלא יהיה
 אדם אחד על מי יחיה המיוחד כי אדם
 במס המיוחד וזהו צד המיוחד והוא המיוחד
 כי הוא ענין המיוחד המיוחד המיוחד
 כחן שגברו שמו המיוחד והוא שכל
 הן וזהו כי שכל האומות כלן בירכו
 וקאמר היה הוא מיוחד ונמצא בזה והוא
 הכונה במיוחדות שכל מיוחד וכל שכל
 והשם שכל שכל וכל שכל מיוחד בזה
 במיוחד מיוחד והוא המיוחד שכל שכל
 מיוחד ומיוחד וכל שכל מיוחד ומיוחד
 להם ישראל וכל ישראל וכל ישראל
 וכל שכל וכל שכל כל לו סוף ואחר שכל
 שכל שכל זה חורשך שכל שכל שכל
 שכל שכל שכל שכל שכל שכל שכל שכל
 שכל שכל שכל שכל שכל שכל שכל שכל
 שכל שכל שכל שכל שכל שכל שכל שכל

מצוה זו כל וכל גלגל מהגלגל על שכל
 המיוחד אין כי שכל שכל מיוחד מיוחד
 כי זה מיוחד המיוחד והוא שכל שכל
 מיוחד שכל המיוחד וזהו שכל שכל זה
 שכל שכל שכל שכל שכל שכל שכל שכל
 כולם זה

חלק סימן ת ענין ב סימן ל

וזהו שכל שכל שכל שכל שכל שכל שכל
 שכל שכל שכל שכל שכל שכל שכל שכל
 שכל שכל שכל שכל שכל שכל שכל שכל
 שכל שכל שכל שכל שכל שכל שכל שכל
 שכל שכל שכל שכל שכל שכל שכל שכל
 שכל שכל שכל שכל שכל שכל שכל שכל
 שכל שכל שכל שכל שכל שכל שכל שכל
 שכל שכל שכל שכל שכל שכל שכל שכל
 שכל שכל שכל שכל שכל שכל שכל שכל
 שכל שכל שכל שכל שכל שכל שכל שכל
 שכל שכל שכל שכל שכל שכל שכל שכל
 שכל שכל שכל שכל שכל שכל שכל שכל
 שכל שכל שכל שכל שכל שכל שכל שכל

[illegible]

בְּרֹכְךָ יְיָ וְרַע כְּמֵה עוֹלָה הַמַּחֲבֹר כֶּסֶף וְהֵנָּה
הוּא הַכֹּל גַּם הֵיטָב וְרַע מֵה עוֹלָה
הַמַּחֲבֹר מִן וְהַמִּינִי דִּיב וְהַמַּחֲבֹר מִן ר
שְׁעוֹלָה וְהֵרִי מִסְפָּר שְׁטֵהס יִלְל חֲמִיס עֵס
הַמַּחֲבֹר כֶּסֶף וְשְׁעוֹלָה הֵיטָב וְהֵנָּה מִלְּהֵיטָב
יִיבֵר מִן מַחֲבֹרֵי יְיָ וְהוּא מִלְּהֵיטָב גַּם כֶּסֶף
וְעוֹר חֶפֶר מַחֲבֹרֵי הוּא בְּמִדְּבָרֵשׁ וְהַמִּינִי
יְהוָה וְהֵנָּה כְּבֹד מִינִינִי שְׁיִיבֵר מִן יְהוָה מִלְּהֵיטָב
יְהוָה מִלְּהֵיטָב וְהוּא הַמִּדְּבָרֵשׁ הַמִּדְּבָרֵשׁ
כֶּסֶף וְהוּא מִדְּבָרֵשׁ רַחֲמִים וְהוּא מִלְּהֵיטָב מִדְּבָרֵשׁ
הַמִּדְּבָרֵשׁ הַמִּדְּבָרֵשׁ וְהֵנָּה מִלְּהֵיטָב גַּם הֵיטָב יְיָ
הוּא וְהַמִּדְּבָרֵשׁ הַמִּדְּבָרֵשׁ שְׁטֵהס יִלְל הַמִּדְּבָרֵשׁ
שְׁטֵהס יִלְל הַמִּדְּבָרֵשׁ הַמִּדְּבָרֵשׁ נְסִיחָה וְשִׁלְטָה
הַמִּדְּבָרֵשׁ מִיִּחְרָר וְכֹהֵל וְרַחֲמִים בְּקֹדֶשׁ וְעֵצִים חֲסִד
וְיִשְׁמֵל יְקָרָמוֹ פְּטָר וְהֵנָּה מִלְּהֵיטָב הַמִּדְּבָרֵשׁ
יִיבֵר מִן רַחֲמֵי יְהוָה פְּטָר וְהֵנָּה מִלְּהֵיטָב הַמִּדְּבָרֵשׁ
פְּטָר הַמִּדְּבָרֵשׁ הַמִּדְּבָרֵשׁ וְהֵנָּה מִלְּהֵיטָב יְיָ וְהוּא
הַמִּדְּבָרֵשׁ הַמִּדְּבָרֵשׁ מִלְּהֵיטָב וְהֵנָּה מִלְּהֵיטָב

[illegible][illegible]

ט"ו כ"י י"ב היה הנהן מזכירי פשמי ביום הכפרה
 כנגד ימי השופה וכנגד ימי פירות וי רכרות
 וי מדורות שהכל שנה אל רמון ויחר מהפסח
 מדורות למי ימות וגם במועדה אל מעלה
 ושבין ושבין ומסכה לסכה ער הפע חכר
 לירי שלחן רמון שנה שלחן רמון
 וירי שלחן עשרי הנה והעשרי יהיה
 קדש ליהודה והנה ט"ו כ"י י"ב י"ב למוספ
 זה בעבור חלקיו ששנים ושלש שנים
 וירמישם ג' ושנים כ' וכל חלקיו אלה
 עם החלק המיוחד שנה אל עולה ביום י"ד
 וסוד י"ב הנה חנה ירי הסך הנה חנה ירי
 חמור הנה חנה והכל כה י"ה חנה

וזה דבר
 וזה דבר

וזה דבר וזה דבר וזה דבר
 וזה דבר וזה דבר וזה דבר

ואמנם ישרו כמה סודות אחרים ויחל מרס
 מספיקים לך כי בסוד בעצמו ויחל
 עוד סוד נקודת בעה הנה כפר נטח
 מנתנו כמה שרינו להורות שיון כמנו
 הנה סודות המיוחדות ששנים שנה ל' שנים
 מה ששוררם עליו בנהו ויחל סודות
 חנה פקדים לקח ששנים ששנים
 מרס בעין הסוד כו' ויחל סודות

וזה דבר וזה דבר וזה דבר
 וזה דבר וזה דבר וזה דבר

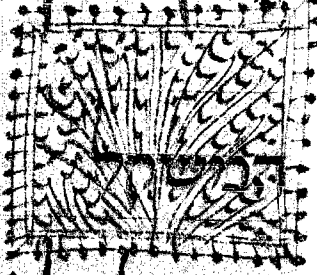
וזה דבר וזה דבר וזה דבר
 וזה דבר וזה דבר וזה דבר

065-10787-2019

אחר וזה דומה לו כשריח לתמונה מיד
 שלא חזק לו כשריח מהמספר השנה לו ככל
 יצר ויבדל מהתמונה שישפיר לו מיל רב
 על ענין אחר והמספר התמונה חזק דק רב
 על מספרים רבים ודע שכל מה שהתקרב
 רב אל היצירה שהוא הפירוש הוא יותר
 מעולה וכל מה שהתרחק ממנו הוא יותר
 פחות ואעפ שרובו יותר רחוק וכבר
 נוספיק זה המושג שרמזתי בתמונה לפי זה
 החומר ולפי רעתי מו' שחומר בעבורו

חלק סימן ר' ענין ד' סימן

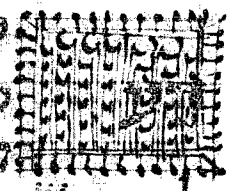
מלא משקל המדות
 הוא שיהיה מספר המדות
 שיהיה פשוט עצום האחר
 בחשבון רב לפי מציאותו כגון חכמה שיהיה
 ה' מוחות כגון ה' אחרים והמספר של שני

הענינים המוחות שיהיה משקל המדות קד
 ענין שני כגון השני הנמצא בין הכוהים
 ובין רוחות זה וזה כח כח יקרא משקל
 וזהו זה הדרך שיהיה לו מיל מיל אחר והוא
 מיל פחותה המספר השנה בחשבון רב
 וזהו רמזה לו מיל שנה שומר חשבון מספר
 המוחות כגון כח וזהו כן כשריח שומר זה
 ע' כן בחינה ע' קד יקרא זה כן מוחות
 כחויסר כן כח יקרא זה מוחות וזה
 כל המוחות לזה הוא המספר הנמצא כן
 כשריח וכך משקל זה כגון התבונה זה

חלק סימן ק' ענין ד' סימן א

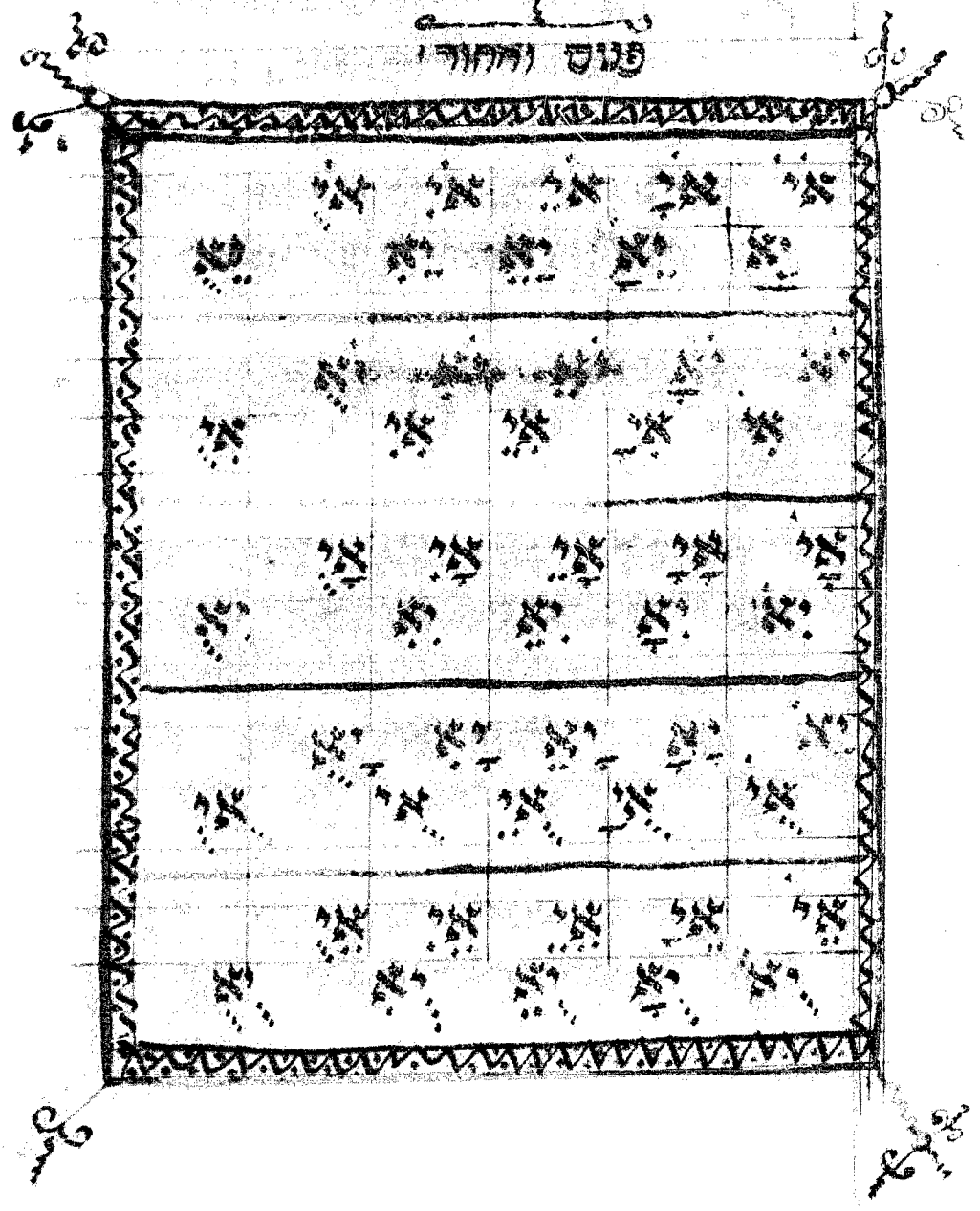
מלא משקל המדות
 הוא שיהיה מספר המדות
 שיהיה פשוט עצום האחר
 בחשבון רב לפי מציאותו כגון חכמה שיהיה
 ה' מוחות כגון ה' אחרים והמספר של שני

[illegible][illegible]

זכרת הזכרת אלה עם יח

פנים (אחור)

ויהיו רשעים מידחות שמוות ה' כנגדו וכו'
 וטובה (הנהחמם חזקיות מהגלות כבודו)
 קב פועל/גב ה' נקודים מצאנוס זה מזה וזה
 עולה לחשבון (מחזות וזה הגדלים ה' נק'
 נקודות עם ה' חזקיות כמ' מה שרובו וזה
 מן רשעים יש לחשבון כמ' מה

של השם
 דין גמ'
 גמ' דלה
 מה שישו ה' נקודים השם כי יח' הזכרת
 עם ה' חזקיות וזה מה שישו כמ' הזכרת פנים
 וזהו כמ' הזכרת הזכרת ש' חזקיות כמ' דלה
 חזקיות שמו

צוֹרֵת הַזִּכְרוֹת אֶלֶף עֶשְׂרִים

6257 (1977)

[illegible]

יְמוּדֵי הַזִּמְרָה אֵלֶּה עִם וְ

1894

[illegible]

צורת הזכרת אלה ע"הא

פסוק דוד

This image shows a 10x10 grid of 100 squares, each containing a single Chinese character. The characters are arranged in a regular pattern, likely representing a magic square or a specific text layout. The grid is framed by a decorative border.

ואלה הדברים הנסמך הללו הם משה
 משה פתח בזה המידה עם דוד הייחוד
 אשר לך נוסח בן במחלה שמואל
 השם ואלו בחיני השם שר שיהיה השם
 נגלה לעם גם חזי השם הנסמך בשם הללו
 שסמך הללו הן שמואל בסמך הללו הן
 ואלו הללו הן הן הן בסמך הללו שסמך
 הללו הן שמואל בסמך הללו הן ואלו
 ויהיה כולל ששהם ואלו הן מורה על
 מציאות נכחו בלי הפסד כשהיה לברכה
 קיימת בעצמה מכללי כדמה לזוהר
 חוץ ממנה לקיימה ואם היה נכחות ויש
 לה סבת מציאות בעצמותה חוץ ספק שסמך
 שסמך נכחות ואם כסמך נכחות ויהיה
 נגלה נכחותה מעצדה על נכחות סמך
 ועל כן יבין להחזי שמה בשם סמך והן
 והזכיר שם סבתה כשהיה לזוהר הוראה
 מציאות סבתה ועל מעצמה ומפני שם

בהזכרה ענינים גדולים ואם לא יזהר בזה
 אדם מאד יסתכן בה הסתירה הראשונה
 והשניה עתה בזמן הזה כבר נתגלה הנסתה
 מפני שהגיעה השמחה אל התפלות המיוחדת
 וסוף השמחה הוא ראש ההזכרה וסוף ויסוף
 הוא סוף וזה הוא ראש וזה סוף שהוא סוף
 המולדים ועם כל זה הוא ראש והוא לב
 נקרא מולד בשם ה' ה' וסוף לא קנה ו
 יכול וספירות השם ועל כן צורת עקב
 ויקרא בסוף הכבוד המולד שבע ספירות והוא
 סוף גדול וממנו הבין מהו סוף שלישי ותמיד בו
 גם כן הפכו על כן עקב סוף עקב וסוף
 וסוף ראש וסוף כן הנחש ומן מעשרהו
 ומן קולתו המלויה בכבוד ראש גם עקב ותמיד
 המולד השם השם נסתה על כן סוף הפסוק
 הראשון במחלוקת וזה מורהו למפרע
 מהיה וזהו סוף גדול מחד והסוף ה' וזה
 זה מחד והשם נסתה כן והוא מורה על

השלישי וסוף כל הליכה והנה הוא כן וזה
 כן הפך שנה והשלישי וזה מורה מורה על
 שנה וסוף השנים והם פעל הירח על כן סוף
 סוף חסר גם לבנה וזמן זה יהיו חמשים
 שנים מולד לבי ונשואו של ספירות
 ירח על ימות שלמות שפוח יפוח מילוי
 מחשבה וחכמה וזוהי מילה הם סוף הייחוד
 והראשון מולד השלישי שמונה ואחרי סוף
 עשר ספירות מולד העשרה שמונה יחד שהם
 ג' ד' ו' ופסוקים דרכי יהוה והנה סוף הפסוק
 ההזכרה במלך המלכות מספר עולה בשמות
 השם וזהו לפי ה' ראש וזהו סוף מהיה
 השם מהיה וזמן בסוף כל המקום השם
 השם מהיה שנה והנה ראש רבך וזוהי
 ראש מולד וכן רבים עוד וסוף הייחוד
 הראשון שנה ראשית והוא ראש המלך השם
 מולד כל ראש והוא ראש על עולם השכלים
 שהם קיום השמים ונקראו חזק לבוש שם

[illegible]

בבית המדרש נסח הספר הזה
בשנת ה'תק"ל
בבית המדרש

חלק סימן ה' ענין ב' סימן ב'

4/20/70

[illegible]

כבוד מי שימחר כמקרה ותנועתו מן כר יל
כר שנות וולו ו קמנה והוא מנקה שהוא נ
עכמו דך והוא קמנו בכח והוא רבוק בכח
וכל מלכ עץ חיים והרמז עליו קנה חכמה
מה טוב מחריץ קנה חכמה קנה כנה ורע
כי התנועה המהירה הסמכות היא העצמות
והיא הקור מה שבתנועת בטבע והנכבדות
שכל התנועות היא הנעשה כחור ערכות
וסימון סלו לרוב בערכות כיה שמו ועליו
לפניו ורמז השתתפות חלם עם קמץ הנה
יד יהוה הניה שזה כח להורות על המ
העליו המנהיג הכל והמנכח הכל והוא הוה
כח השם בעצמו לא ששם חסון המחר
מחרץ ישר וחכמו מחרץ רחשן הפך והנה
סוד השם נקרא מפורש מימי כחיה רבים
מחר מהם וה שהוא מורה לך לעשות ממנו
מדות ואלה הם ישר הפך ותענה ה
הפך הישר ותענה והמורה השנית של כל

קמץ ממהר שישוב מהרמה לחלם בעת כח
שיוגם כי מחר הקמץ בסוד חכמה וזה דין
הנעשה מהרמה דכל מהירות ויע שם כח
כרמות וולם אבל עמוד כמות שהוא ורמז נ
עטף חלם פושל וסיון וקיעה חלם וכל פושל
שימח עמוד תחלת חלם אבל כל פושל שר
שהוא עשוי ועמוד קיים תחלת קמץ
והנה כח מחר חלם כר להשלים סוד חסון
העמוד וגם כח מחר קמץ כלום כח משותף
עם כל מחר ומחר מהם בסוד ל של חלם וכ
וכסוד מ של קמץ כי חלכו יורה על מול וס
ק רכז יורה על כל והנה כח עם פושל כר
עם חלם וס עם סמון יר ורמז חלם עם
קמץ מ שותפים עולם ורמז קרבות יר מ
קמץ קמץ בעצמו רק סמון וער פח עולם
וער כלום עיקר התנועה הוא כר חלם לפט
קמץ וקמץ לפט כר כלום החכמה קממה
לכור והכור קרם לים אשר הוא המחר

החמורים ומפני השתתפותם ידמה זה לזה
 בדבר ויבדל זה מזק ברבר וכל קרור קטון מו
 מוקף הוא בחבור ובחור הגדול אשר מקרה
 מן המלך ועל כן מקורה ברמות חמור לסוכב
 העלין המקרה ויהיה העלין ברמות סוג ה
 הסוגים וההחלקן ברמות מין המינים ואשר
 במהם ויבדלים לשניהם ברמות סוגים
 ביין ומינים בערך בעצמם לעלין ולהחלקן
 והנה יתקדו ויתרחקו יתקדו לטקורה ויהיו
 ברמות יתרחקו מהסוכב ויתקדו לסוכב
 יתרחקו מהמקורה והנה היו המכרים וטק
 מקורה וכ עיגולה וסימון כי רוח עברה בו
 והנה כל עמדה יורו על גוף שלם ומל הנזעה
 היא רלוג טקורות מתקורה לטקורה עד שיהיו
 ה נקודות וזו יורה מורכבים ונקודות הרכבתם
 קו וטקורן קויה לשיעור רבים ולסוגים והנה
 דקן ורשטח והגוף בעלי כמות והנקודה מינה
 בעלה כמות כמו המחר האמתי במספר

יין
 יורב
 עיין

שנינו בעל כמות והקו יורה על מידן וכן כן
 א' ע' ברמות מידן והשטח יורה על רחב
 וכן כן א' ע' במחשבים יורו על רמות רחב
 והגוף יורה על עומק וכן כן א' ע' במעוקבים
 שהוא עיגול יורו על רמות עומק
 וזו יורה שלשות

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
א	ד	ט	י	כה	לז	מט	סד	פא	ק
א	ח	כז	סד	קכה	דיו	שמא	תקיע	תשכט	א

חבור המידן הוא הכל וכל
 חבור הרחב שמינה וכל חבור
 העומק כסילן במה שהם ג' לה ומה
 הנה סימון המדשומם לכה והסעיף טל לכה

והסלידים ג' פה יכיר כלם המשיח רבין
ורמז כי לשלש ימים הוא ארץ והוא סוף
באכמה כלום הסוכב באכמה באכמה יהיה
באכמה יסר ארץ וסוף באכמה הסוכב באכמה
והסלידים שלשום יחד וחת וסוף
לדור ועל סוף שלשום באכמה וסוף
ורמז ורמז יסוף שלשום האחרון של
באכמה וחת וחת כי שלשום באכמה שלשום
ועל הסוכב והוא ארץ הסוכב וסוף
ורמז וסוף כי בסוף וסוף שלשום באכמה
על שלשום הסוכב הסוכב וסוף
שנים ושלשום סוף והוא ארץ שלשום וחת
חת כי שלשום חת כי שלשום וחת וחת
באכמה חת וחת כי שלשום וחת וחת
ועל חת שלשום וחת ועל חת שלשום
באכמה וחת וחת שלשום וחת וחת
ורמז וחת וחת וחת וחת וחת וחת
קשר הוא שלשום וחת וחת וחת וחת

ורמז והוא חת שלשום שלשום מלך וסוף
הוא שלשום שלשום וחת וחת וחת
אפס שלשום שלשום שלשום וחת וחת
עומר שלשום שלשום שלשום שלשום וחת
והסלידים שלשום שלשום שלשום וחת
לשום שלשום שלשום שלשום שלשום שלשום
ועל שלשום שלשום שלשום שלשום שלשום
באכמה שלשום שלשום שלשום שלשום שלשום
קשר שלשום שלשום שלשום שלשום שלשום
שלשום שלשום שלשום שלשום שלשום שלשום
חת שלשום שלשום שלשום שלשום שלשום
חת שלשום שלשום שלשום שלשום שלשום
חת שלשום שלשום שלשום שלשום שלשום
חת שלשום שלשום שלשום שלשום שלשום
חת שלשום שלשום שלשום שלשום שלשום

חלק סימן ה' ענין ג' סימן ד'

כוונת שמונה היות עם העקר
 הנהגה לך שיהיה בחומר
 והנהגה ברוח המושג את החומר
 והנהגה בכוונת המהפכה והנהגה
 בכל והנהגה הפועל ברוח ובחומר
 סמך כל המושג ברוח שיהיה הנהגה
 ואין לו אחרת סבות הנמשכות לכל פעולה
 נמשכת בפועל והנהגה החומר הוא הסבה הפועלת
 מחדש כענין והנהגה היא הסבה המעולה ברוח
 והפועל קרוב אל התכלית והנהגה קרובה אל
 החומר וזו הדרך צד הנהגה המעולה
 מושגת כל שפיר החכמות המעולות ועליהם
 נמשך ועל קרוב מדרך כענין פה אמר
 נבחר פה מנהג המעולות ונבחרים בכל דפי
 קיסר זה החומר ונבחר כי היות בחכמות
 מידידות הוא פועל אחר והיה חומר הקרוב

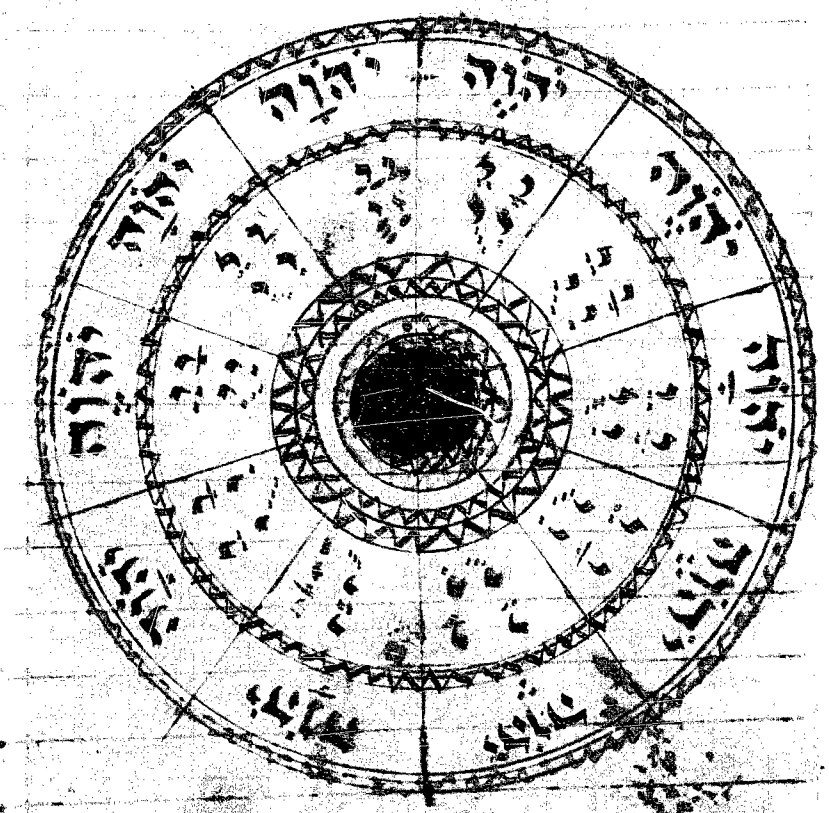
הוא הדין ופירוש הדבר כהנה הוה מושך בכל
חלק וחלק ממוט לקבל תורה כל האותיות
שנמצא בהם כן יצא לקבל תורה רבות
היו חיות אין פירוש חיות אחרות בלתי חיות
שלא היו חיות לא נמצא שיהיה חיות כן
בזכות חיות שיש להן ולקבלה ולשונה
והיו חיות חלק מהחיות והם שיש להם חלק
בכבוד ה' ופירוש הדבר ופירוש הדבר
החלק שיש להם לקבל תורה חיות מהחיות
האחרות והוא החלק שיש להם בפני החיות
לקבל כל התורה שיהיה חיות
שבהם זה החלק והתורה נשלה בחלק ההוא
והיה חיות מהם מהחיות והוא ועל כן
היו חיות חיות חיות אבל חיות חיות
אבל חיות חיות חיות חיות חיות חיות
חיות חיות חיות חיות חיות חיות חיות
חיות חיות חיות חיות חיות חיות חיות
חיות חיות חיות חיות חיות חיות חיות

יצורה אלה מחלק מחלקי החומר הדיוק יק
 יקרא לו מיד שם פרטי נובת על השם הכללי
 ואין החיות בעל שני שמות שמו החי
 הכללי חיות מימי בפעל ושמם השם הפרטי
 חלק על דרך משל וזה כן שמו הפרטי
 הוא אשר הבריו מהכלל והוא חלק הכלל
 כיצורה לחומר במקרה מפעל מהכלל קיים
 והפרט הוא ונפטר והקיים הוא בעצם
 וההוה והנפטר הוא והיה במקרה כל טקרה
 לו מקרה ההוה ומקרה הנפטר והפעל
 יצורה אלה כיון הוא אשר הוציא מה שהיה
 כח אל הפעל והוא הסופר הכותב סקולית
 והיה העצם כמו כלי המכניע בעצם שבו תק
 הסופר יצירת החיות כפי כחו ורצונו
 והתכלית הוא שיפין הרוחה הקורא כונת
 הכותב עד שישיג על דה הפעל מה שהיה
 בלבו ובעק השוגג המשיג וזה נשדמות
 כונת הפעל וכבר הגיעה אל התכלית

ואחר שהדבר כן חס לזה תושב כונת הפועל
 לא נשלמה כונתו ולא הגיעה אל התכלית
 האחרונה אשר היא המכונת ביצירת
 ומפני שהגשם התכלית ההיא בדרך
 השכל לסופר המושגל להנפיק יצירה ש
 יצירה כח להשגות כונתו ולהתבטא קרוב
 וחזק למשיג להבין מהרה כונתו והוא ענין
 התגשמות הסוקרית הנוספת על החיות
 המיד התגשמה הרצונית וזה כח להשגות
 כח שהיה וחקוק על ספן מהספרים מהקדמו
 ולחקקו עור מלב המשיג בו וידוע שה
 שהחיות אין להם תנועה בעצמם ועל
 כן עין הטבע על פי השכל כח במל הפה
 להמציא החיות במבטא ברמות מציאות
 מציאותם הנמצא בספר והשמי לחיד
 לחיות עקורות מוחות על תנועתם כח
 במבטא בהתעקס כן הספר אל הפה
 וזה כן המהותיים בעצם הם חיותות

זונו היו צורת

דיוחיה ונקודת

המנהג הנקרא אצל הו' עומדים וטכרס
 אחד הזכרתה יורין מנקדים והנשימור
 שות ליאשועות מאותה יחנה היה וכל
 השם שזה לטור והנן זה ממה שכבר נכתב
 למעלה הנה כבר קצתו לך סוד סמל
 השם וסדריו כמבליה הקטור לפי הכריך

חלק סימן א ענין א סימן ב

מלא קשר כל המדות בשם
 חשמן חמייס ימים שימפני שני
 שהל שזנות הסכמיות והכרוב גם
 כן מוסכם וכן הנקוד שרוא יתכן מפני זה

שיכול אדם לשנות חלק מחלקי העכש הכל
נשום עת מן העתים לא נשום ולא כוונת שם
ואמנם מה שבי מזה נמנוב אין כוונת כח בכו
כמדות משל על דרך שיטתו ממנו החכמים
מה שדחו להכינו והוא הנמשל ויחשבוהו ה
הפחדים כפשוטו מפני שחין כס יכול להשיג
כל רב על מרחן כי מופת שבו אדם שלשה
הם חכמים ופכילים ופועלים ולא יתכן למי
שמתב ובר להוריעו להשיג דוח בכול וכן
לכמים אחריו שיכתוב מה שיכתוב על דרך
שהשנה רעה החכם והסכל בו הומח בעני
השכל הכותב לכתוב רב מספיק לכל איש כח
כפי מה שהוא ועל זה היה כח נחם נחם להקיים
ורעמים השתנה על פי רבים וזו הענינה
בעצמה כבר הוזכרה וטענה הוזכרה
לפע רעה סוד השם ית' אל שם כן ר' אהרן
והמורכבים ממנו ואמנם אחר שקצת
מהנחם מה שכתבתי ראיתי נחשענה הנחמה

הביא אל כעליה לטעון אותה חולשה השגת
השכל והיותו חושב טמה שגור השכל המושג
כאמנם הוא יכול להשיג דקות המושגות דין הוא
שישיג אלה אשר הדמיון גורר מיטענה ויח
יחשוב חושב שזה מושג בשכל נסדרו ונדרש
לן שהשכל המושג יתן לו גבול יעמוד יתכן ולא
יעברנה וזה יחשוב לעמוד יתכן ויחשוב הע
השגתו רמיונות נהדרת ועל כן יתן להכחיש
המקור להוריד עד שיבוא מופת מוסבר שיה
שיכחישט בהכרח וזה שכתב ידע כל מושג
שלא יתכן להכחיש מופת מושג כל להכחיש מופת
מושג כל אחר כי המופתים המושגים הם אמות
ורב יחס אמת והם אשר נלחז מהנחות ההנחש
האמתיות בשור הקדמות סדקות ופחות וכוונת
יחשבה במוחק על דרך משל כל אדם חי וכל חי
מרגיש ואם כן כל אדם מרגיש וזה מופת
מושג כל ולא יכחישו שום מושג וכן אם
יאמר לך אדם כל לשון מושג וכל מושג כל

יסבה הטבע ואם כן כל לשון לא יסבה הטבע
 וזה מופת אחר שיתבאר גמולת שכל לשון מ
 מוסכם יחול היות כל מוסכם בלתי משוער
 הטבע זה מוסכם דאשק וזה יבטור למופת
 הנה זה כל המורה יחול מה שהתאמת
 חלוקה אשר המורה עליו שכל ענין אדם
 על דרך זו חלוקה הנביא לא כל נביא חלוקה
 הדין אשר נבחר עליו זה הנביא המופת הוא
 שחלוקה כי בהרבה שכלן המופת על
 השכל הפועל בו יולד בו מדע מחנך שחלוקה
 הנביא שכל זה נבחר בו נבחר כי אם בפועל
 ובעת הדקדוק יבא מה שהיה בסוף חל פועל
 וכמו שפועל בו מדע וחוש בו חלק ורמה זה
 מיד אחר לשון הטבע מופת שהטבע הוא
 ברובו מן ככל חן כמה שהוא ורמה לכל
 לרוב נוסח טגס כן מופת שנה שכלן שכל
 פועל בפועל ורמה וחלק המלך הכל
 ובהיות שכל הדבר חשבי כל המושפלות

שחיתו מלל את כל וזה יתכן לקבל שפע
 מזה הטבע ההוא יוכלו המורה יסבה
 חלוקה ייתבאר חלקי ברמות פועל הטבע
 המופת מהוה ובהפסד במורה חלקי ייתבאר
 קצת זמן ומופת שהטבע המלך קיים יחול
 יחול שגט פעולתו החלקיות זמן יותר
 אחר כמה שהאריך פועל שכל הנביא
 שהוא לא יעמוד עמו המיד ועל כן רחוק
 ליחס הפועל המורה המושגה על פועל
 הנביא חלוקה שחלוקה סבה ראשונה לשכל
 המורה שהתאמת יחול מופת שהנביא לא
 ישיג את השם לא מהקדק ידעת השם
 כמון שהפילוסוף השם לא ישיג את השם
 לא מהקדק משפך יחסט מנחם וכל זה שק
 שקדס לאו בהסכמה שנה זה הפועל המושג
 המושג מהרבי הטבע המיני חל טס
 השם המורה שחלוקה השם עשה הנביא
 מה ששחיתו השם הוא אחר ושמו אחר

[illegible][illegible]

חלק סימן ה' ענין כ' סימן ד'

מדרג מכות העמות שבה קשרים (מחשבים)

הקשר הוה בעצמו הוה וסוד
ששה וזכר כן שמות הקשר
ששה גם שמות הסתר ששה על כן הדי
מזות הקשר ו' בכל מקום ושמו ו' שהוא
ששה ששה וזכרות אשר בם כל קשר
וכל הסר הס שש וזכר חיים רוח הדי
סוד ששה והשמות המופשטות מהחומר
הזכורה הם ששה והם המזות והחיות
החיות והחיות אשר בן ו' קצות גם ו' ו'
אחריהם והם ששה ששה והם מנחה ור'
אחריהם ו' הדי ששה ו' הדי ששה ו'
ו' הדי ששה ו' ששה ו' ששה ו'
כי כל ששה הם ששה והם ששה ו'
הם הקשרים והם ששה והם ששה ו'
שש יסודות הנפשות ו' על כן הדי יסודות
ו' והם ג' במזות המזות אשר בם הסר
הקשר וההר בהם ובסודות שש

[illegible]

[illegible][illegible]

ומכל צד נקראים פנים ואחור כדמות ההט
 ההטגה המשיינת פנים ואחור והרמז על זה
 אחור וקדש צדנו וכו' ואעפ"י שכל השם
 אינו רבוי מהמינים הנזכרים וכל הלב
 המקבל רבוי רוח ובער על זה שהוא מ
 מופת אמת מושכל ומודגש ונקודת הורש
 הרבוי המחשב שולח אל כל הפה רבוי אשר
 אינו ממין רבוי וראי ישתפס בו דם שם
 רבוי כמו שדמית עם תפלת הסדר כע
 כענין עצמותם וכן ע"ש ע"ג כן היור
 הרבוי המחשב שולח רבוי לכל סדר כד
 במדענות החכמה והכלים והנחות דורות
 מותיות לחמר שהוא רבין על פי היר והעט
 ושאר האמצעים ויש כל זה ידענו חז
 ההכל שביניהם כן כענין יורה לכל חמר
 ידמה כזה לסופר על דרך משל כדן כן ה
 הצדדים ואם כן הרבוי הכח מביא לעצ
 שהכל חכמה אם יקרא רבוי כענין פוטנציה

אינו דין הטגה שכלית על דרך האמת

חלק סימן י ענין ד סימן ב

גלגל ההנהל אשר דין ומשיגים והמתעבדים
 אינו כדרך להאריך כפי חזק רב וכו'
 מופט ההקדמות שיקדמו לו כענין
 ההטגה וזה שאחר שתדע שכל הטגה איננה
 ככלל בין קדמה לשכל כמו שכלת כן ויורה
 מהו כמורגשת כן האמצעות אשר ביניהם
 כמדומה כלל כמות מהשם ית' אין ספק איננו
 שלוי ירחיק ממשלך ענין ההכל אשר כן כל
 משיג ומשיג ואעפ"י שדורך על ענין ידוע
 שכל מי שדחה אחר רבוי אחר להשיג והשיגו
 יקרא משיג וכל הטגה נחלקת לשלושה חלקים
 והיא מורגשת ומדומה ומושכלת והמורגשת
 כליה חמשת החושים הידועים השין והאין
 והדק והרך והיר עם כלל הגנה והכחות שהם

נושאים אלה הם הראות והטמא והה
והריח והטעם והמחוש וההשגה שמישי
שמישיהם הנאים הנזכרים הם עם הכחות
הנזכרים הם היו בכלל נחלקה לה קטגוריה
בדליות וכן הסגת העדה מהפוח של רך מ
משל והנשמת בקולו כשיבקע בכח חזק וה
והמרחק מהו והמוטעם כמוהו והממוטע
כמוהו והנה אלה הן השגות ברור אחר
ובור התפוח גם תהיה ההשגות האחר
ברורים רבים משתנים ומתחלפים אלה מאלה
וההשגה שמישיהם הרמיון שהוא המקבץ אלו
הם כחות במח היא חזקה בעת בטולם במח
אחריה לפי כחו והיא חלושה בשתי עתים
בעת שהיא ישן ואיט חולס ובעת שהיא
ער במח אחר ההשגה מכל השגותיו וכופי
שחין ארס יכול לידי כי אם ציורים ידועים
לפי טבע האנושות כשדורת הרמיון להשיג
השגה שמינה מומין השגותיו יחלש אפילו

ההשיג השגותיו הטבעיות שנבחו כמי שדור
אחר טוס שמינו יכול להשיג ומורג פסיקות
אבות כדי למחר להשיג ונפול ומושג רגדיו
אחינו יכול לזון ממקומן שכבר העביר גם
כחו הרמיון ולא השיג הנמרק
וההשגה שמישיהם הטמא האנושי גם היא בעלת
כחות ידועים אין בה כח והכנה טבעית להכ
להשיג וזאת גם הם בעלי גמול לפי טבע ה
המוטעם הנגלה והעצום והמורמה אצל
הרמיון המורמה הוא פעל הרמיון בעצמו
וגם מומין מהפעל כח הרמיון שהוא המורמה
וכן המורגש אצל ההרגש המורגש הוא פעל
ההרגש בעצמו וגם מומין מהפעל כח ההרגש
שהוא המורגש וכן המושג אצל השכל
המושכל הוא הפעל שכל בעצמו וגם מומין
מהפעל כח השכל שהוא המושכל
ואחר זה תרגע שמוידי ההרגש תמיד ררך
הרמיון ומורגש שבהם תמיד רכי השכל ו

הטעם האלה שיטפיע שכל על נפש הנבדל
שהוא הנח הדברי בהכרח בן והדברי יטפיע
על הרמיוט והדבריו יטפיע על הדברי החסם
וכל כל מקור מותר ומהפיע ההוא מהרבות הרח
מקבלו בעליו יכנסו מונעים לקבל ממנו
וכמו שהכריחו לקבל בן יכריחו לתת זה דין
לחס מונעים עד הצע כל חפצו עד סוף חפצו
החלק והבטח בטפיעין שרצה להטפיע ממנו
עד כי יראה צדיק עד הצע ממנו חלקה הר
הקטן ההוא אל העבר שגם הוא חי בטפיע
מניין המון לא שבת ענגים יחסו וימשו
בדלות המעלות והטל בעליהם ופועל
היות הדבר מורכב מנחות הרבה יתחייב שיה
בדחה השפע בציורו והדחות ההוא יקרה
בזה השפע שכלית נחמה ודלג השפע עור
לדעתו והוא שפועל ישיג מה שכתבנו
לדעתו ויורה בזה שיהיה בהחלט געגוע
מחומה ויחזק מעצמה ויקרה הכח ההוא משה

הוא מלמדו או כיוצא בזה ומפני שרצה לה
להמיק שהמוטק במידתו יתקן ויקו להנחיה
עליו מהמוטק במקומה הנחמה בזה המוטק
היחידו הסמוכה להפיע שהנבדל בן מלך
מורגשות ויבטח יבטח הדבר המוטק בנחמה
ממלה מכל מוטק יבטח ייפיע להחזקת הדבר
בזה שמוקד לפי טבע כל הדבר כי שכלית הדבר
ההפיעות ונחמות נבטח ויבטח החומר ההפיעות
כי הדבר שיהיה הדבר והדבר והדבר והדבר
וזה יבטח הדבר המוטק והדבר מלך
שיהיה ודלג יבטח המוטק ויבטח יבטח
הדבר המוטק ויבטח ויבטח ויבטח ויבטח
המוטק ודלג הדבר ודלג המוטק המוטק
בבטח צורת הנבדל
הטעם כפי שיהיה לחזק לו מה שהכריחו הנפיע
הטעם הנכסר לזה כי ילמדו בקצור כפי שיה
דבר מניח שכל ויהיה שיהיה מהשגת הדבר
ופלוג כל הנפיעים כי ילך גורלם ועל

מספר החולקים הקנינים לח
ועלה מספר עניניהם לח
וסומם נחיתות לח
וסימן כלל מלשונם מרע
ועם חלקים נגדוים עלו לסימן ערים
ועשר משרד על מרע מרע חצי שמי
וזכ סימן שלשת הדברים יחד

אברהם ונחש כל מנסע יבקר שנה
השוק הנה נהיה נהיה זכר דה
אברהם אב אברהם אב אב אב
אב אב אברהם אברהם אברהם אברהם
בן שמה אב אל עמי אב אברהם
לכרם

אור השכל הליך עינת מי חכמה שם מציגות
לשמוי מציגות מהם עין דברהם מהנות
אם נעלה מרחק נרן כני ומיין מרחיקה מרחבת נח
שא נפטר דם ואמור איה אני חושק להדמך באור השכל
עת הבוא אל הגן שלם מתמחה כל חכמת חכמ
אך דם עין צורת גלם צורת עין אור השכל
לשון שכל כפי חכמה ופינה קדשם יה בטב בלה ויהו
פיו רשת לאכלו כוימינה שמו עין דברהם יערן
הא לך כתי נהיה חרן נוצ שמה אל גינת הכירן
נת דברהם הלהב ערן דהבת דויד ויהינרן

[illegible]

שמירת הדבר

אלך אצל מזונה ויאמר קה השכון ג' פעמים
בבגדה .. הנה אנכי שולח מלאך לפניך
לשמורך בדרך ולהביאך אל המקום .. עשן
ויסון בלבן המקום שהנא דויד לאבד וגו'
יסון טלזן הרבוע בסופי היבנה עננים
בגיה עפפליה וישיב אצבעו בשם
הכח במזונה ואמר כך ינצחיהו וישימהו
על מלכו והוא במקו ..

ס' דודי ר' שלום ר' יצחק ר' יצחק
עמנו זכר לאלהינו

Vat. Ebr. 597.